

31
M
A
I

21
I
U
N
I
E

A IX-a EDIȚIE A CAMPIONATULUI MONDIAL

EUROPA — AMERICA 4 — 4, DUPĂ 40 DE ANI

M
E
X
I
C
O

70

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL V ● MIERCURI 27 MAI 1970
12 PAGINI ● 2 LEI

209

DUMINICĂ 31 MAI, LA CIUDAD DE MEXICO
INAUGURAREA LUI „EL MUNDIAL '70”
ȘI PRIMUL MECI MEXIC — U.R.S.S.

CIUDAD DE MEXICO. Aspect de la repetiția generală a festivității de deschidere a celei de a IX-a ediții a C.M.
Telefoto: AGERPRES — A. P.

DIN CUPRINSUL ACESTUI NUMĂR:

- CE AȘTEPTAM DE LA MEXICO '70?
- ULTIMELE NOUȚĂȚI DE LA ECHIPA ROMÂNIEI ȘI PĂRTERENERELE SALE DE GRUPA DE LA GUADALAJARA.
- TREI INTERVIURI ÎN EXCLUSIVITATE: ANGELO NICULESCU, ZAGALLO ȘI MARKO.

TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA GUADALAJARA, RADU URZICEANU, TRANSMITE:

- A FOST ALCĂTUITĂ FORMAȚIA ROMÂNIEI PENTRU MECIUL CU ANGLIA
- ULTIMUL JOC DE ANTRENAMENT, MÎINE, CU ECHIPA MEXICANĂ ORO
- ANGLIA A SOSIT FĂRĂ BOBBY MOORE, REȚINUT LA BOGOTA
- ANTRENORII COVACI ȘI NICUȘOR AU VĂZUT LA LUCRU PE BRAZILIENI

DE CE AU RATAT JUNIORII NOȘTRI CÎȘTIGAREA GRUPEI DIN TURNEUL U.E.F.A. ?

ECHIPA R. D. GERMANE CÎȘTIGĂTOARE A EDIȚIEI 1970, PRIN TRAGERE LA SORTI

După cum se știe a 23-a ediție a turneului final U.E.F.A., desfășurată în Scoția, a adus reprezentativei române de juniori penultimul loc în grupă. Trimisul special al revistei noastre, STELIAN TRAN-DAFIRESCU, prezent la cele trei partide ale jucătorilor români, concluzionează sub forma unor întrebări și răspunsuri evoluția echipei române.

1 Era posibilă calificarea echipei României în semifinalele competiției?

R. Analizând jocul reprezentativei noastre după cele trei partide disputate există această posibilitate. Echipa României a fost superioară adversarilor din punct de vedere al execuțiilor tehnice. Aceasta n-a fost însă suficient. I-a

lipsit combativitatea, ceea ce a compromis și angajamentul decisiv pe care juniorii belgieni, turci și germani le-au etalat cu precădere. Este de conceput cum, jucători de 17-18 ani, cu o pregătire fizică bună, n-au reușit să se ridice cel puțin la nivelul partenerului de întrecere la capitelele amintite. Edificațiile este și o altă comparație: dacă juniorii români ar fi evoluat ca și în jocurile din preliminarii (tur-retur) așa cum a făcut-o în fața puterilor reprezentative ale U.R.S.S. și Poloniei se putea realiza mai mult decât modestul lor trei.

2 A acționat echipa ca un bloc unitar ?

R. Foarte rar. Doar ultimele zece minute din partida cu Belgia și prima repriză din meciul cu Turcia.

În rest, mai în toate compartimentele s-au găsit jucători care au jucat mai slab ca de obicei, influențând astfel randamentul reprezentativei. În meciul de debut, apărătorii au fost de nerecunoscut; aceiași apărători care în decursul unui an de zile (în numeroasele întâlniri internaționale susținute) n-au primit nicio dată trei goluri într-un singur meci. Pasele greșite, lipsa de marșaj sever și de anticipație au fost princi-

echipei a fost vizibilă și în următoarele două jocuri datorită în parte și procentajului mare de pase greșite, fie ale fundașilor, mijlocașilor sau atacanților (în meciul cu R.D.G. am numărat 30 de asemenea pase numai în prima repriză).

3 Dar atacanții ?

R. Cunoșteam încă din pregătiri slăbiciunile acestui compartiment. Acolo, în Scoția, numai în 50 de

lentați, buni tehnicieni, dar te imbolnăvesc văzându-i cum se complică și cum irosese ocaziile de gol. Avea perfectă dreptate. În locul simplității construcției acțiunilor de atac, juniorii români s-au complicat pe ei înșiși, înghesuind jocul pe centru, ridicând baloanele în fața unor apărări atletice și mobile. Foarte rar am văzut echipa noastră ca din două-trei pase, efectuate în adâncime să ajungă rapid în preajma porții adverse. Helvei, Vlad, Ghergheli, Gligorie și Boloni (atita timp cât a jucat) au căutat cu luminarea poziția ideală de șut, încercând să rezolve totul numai din interiorul cadrului de 16 m. Chiar și atunci când au avut culoare bună, au fost lipsiți de luciditate proprie a omului de gol. În plus, pe Helvei, piesă centrală a liniei ofensive, rareori l-am văzut orientat cu fața spre direcția porții în acțiunile de atac. Primirile de balon le-a făcut în mod exasperant, cu spatele, facilitând astfel adversarului repeliere de rigoare și depose-dările de ultim moment.

4 Care a fost cel mai bun și constant jucător al echipei ?

R. Categorie, Atodiresei. El nu are tehnicitatea, să zicem a lui Boloni, Helvei sau Ghergheli, însă a suplinit această lipsă prin dăruire, angajament total, luciditate și anticipație. Dacă toți cochipierii săi ar fi etalat asemenea calități, cu siguranță bilanțul participării reprezentativei române la turneul final U.E.F.A. ar fi fost cu totul altul. Ar mai fi de evidențiat

calmul și intervențiile sigure ale portarului Frank.

5 Ce concluzie se desprinde pentru viitoarele participări la competiția „Under 18” ?

R. Una, care privește pe antrenorii ce răspund de pregătirea reprezentativei, se referă la LARGIREA LOTULUI DE SELECȚIONABILI ÎNAINTEA JOCURILOR PRELIMINARE pentru a putea repara din mers eventualele deficiențe de alcătuire a „11-ului reprezentativ. (Vezi cazurile accidentării lui Vișan, Sălmăreanu și ieșirea din formă a lui Deheleanu). Munca lor trebuie să se sprijine însă pe activitatea și răspunderea antrenorilor de la cluburi și asociații sportive. Aceștia au în primul rând datoria să instruiască CU SIMȚ DE RĂSPUNDERE pe fiecare component al lotului, pe fiecare jucător vizat de selecționare, intrucit se știe că CEA MAI MARE PARTE DIN TIMPUL PREGĂTIRILOR JUNIORILOR SELECȚIONABILI PENTRU TURNEUL U.E.F.A. SE DESFĂȘOARĂ LA PROPRIILE LOR ECHIBE.

În plus, este nevoie de mai mult curaj din partea antrenorilor de la cluburi și asociații sportive de a promova pe selecționabili în echipele de seniori pentru a participa la cit mai multe partide în campionatele oficiale interne, singurele în măsură să imbolnăvescă experiența de joc a tinerilor fotbalști, să-i fortifice în vederea unor întâlniri de genul competiției U.E.F.A.

În ultima partidă

VLAD A RATAT VICTORIA ÎN MIN. 60 !

Ultimul meci al juniorilor români, a fost abordat cu dorința de a obține măcar o victorie reconfortantă în fața câștigătoarei grupelor. Jocul se desfășoară mai mult la mijlocul terenului, ambele apărări distrugând orice intenție de infiltrație a inaintașilor. Gligorie semnează primul șut în min. 8. În afara spațiului porții. Ceva mai târziu Sava îl imită destul de timid. Adversarii ripostează. Rohde îl lansează pe Riche care trece ușor de Deheleanu, dar Sandu Gabriel îl stopează din cursă. Balonul circulă cu exactitate în min. 14 pe traseul Helvei-Atodiresei-Gligorie; ultimul șutează pe spațiul porții și Jakubowski reține. Juniorii români beneficiază de câteva lovituri libere în preajma careului de 16 m. ca urmare a unor faulturi tehnice. Executate defectuos, nu se creează nici un pericol la poarta R.D.G. Controlăm mijlocul terenului, dar, de regulă,

ROMANIA — R.D.G. 0-0

STADIONUL „Tynecastle Park” din Ednburg; teren bun, timp răcoros, burniță, spectatori — circa 1000.
ROMANIA: Frank 8 — Deheleanu 4 (min. 49: Sames 6), Sandu Gabriel 7, Sălmăreanu 6, Hajnal 7 — Atodiresei 8, Dobru 6 — Helvei 5, Sava 4 (min. 49: Ghergheli 6), Gligorie 5, Vlad 5.
R. D. GERMANA: Jakubowski — Enge, Krebs, Kische, Weise — Fritzsche, Hortner — Koppe, Rohde, Richter, Muller.
ARBITRU: F. Francescon (Italia) — bine.

pasa decisiva este trimisă la adversar. În min. 30 Rohde face un un-doi cu Koppe și acesta prelungește la Muller infiltrat pe stînga în careu. Intervenția lui Frank este salutară.

La reluare, în min. 45, Fritzsche găsește un culoar și Frank oprește șutul-bombă expediat de la 30 m. Jocul devine confuz, este tot mai des întrerupt de nereglatările comise de ambele părți. Pe Helvei îl vedem prea puțin în joc ca și pe Gligorie. Ghergheli, intrat în locul lui Sava, leagă ceva mai bine atacul. Executăm câteva cornere rămase fără rezultat. În min. 53 Frank respinge un șut periculos al jucătorului Hortner. Șapte minute mai târziu, în sfîrșit, Helvei face un schimb derutant cu Vlad. Ultimul trimite lateral lui Ghergheli după care reprimete balonul la circa 8 m de poartă, într-o poziție ideală. Pasa este ratată ca, de altfel, și marea ocazie de gol a partidă. Pînă la fluierul final nu se mai întimplă nimic deosebit.

În grupa B a turneului final U.E.F.A., arbitru GH. LIMONA a condus la centru partida inaugurală, FRANȚA — NORVEGIA. Oficialii, presa și conducătorii echipelor, au apreciat după acest meci, ca și după cele două tușe efectuate la următoarele întâlniri, maniera de arbitraj a romanului — promptitudinea, interpretarea regulamentară a diferitelor situații ivite în cursul jocurilor.
În fotografie, GH. LIMONA între cei doi căpitani de echipă după tradiționalul schimb de fanioane: stînga, ARIBAS (Franța) și WIIG (Norvegia)

palele carențe dezvăluite de Dobru, Sălmăreanu, Hajnal dar mai ales de Deheleanu, jucătorul cu cea mai slabă evoluție. Astfel i-am înlesnit echipei Belgiei să realizeze marea surpriză a turneului pe care specialiștii au comentat-o cu uimire. Lipsa de unitate a

minute din totalul celor 240 de minute, atacanții au arătat adevăratele lor posibilități. Domnul Alfonso Lacerda, observatorul grupei din partea U.E.F.A., secretar general al Federației portugheze de fotbal, remarcă: „Echipa română are înaintași ta-

DE LA ATLANTIC LA PACIFIC CU ECHIPA NAȚIONALĂ B ÎN MEXIC ȘI EL SALVADOR (II)

25 APRILIE

Dis-de-dimineață răfoim zările. Sîntem încă sub impresia tare plăcută, a accidentului suferit de Ghiză. Admirăm operativitatea reporterilor de la „El Herald de Mexico”: reportaj bogat ilustrat cu diferitele faze ale dramei portarului nostru. Cu acest prilej aflăm că în aceeași zi și tot la un antrenament își fracturase un deget de la mîna și faimosul Bobby Charlton. Slabă consolare, însă, pentru Ghiză al nostru. „El poate să joace și cu degetul rupt, eu nu!” — remarcă el plin de amărăciune, gîndindu-se la campionatul mondial pierdut...

STADIONUL — BIJUTERIE

Ziua este rezervată vizitelor. Dimineața plecăm spre stadionul Azteca despre care auzisem și citisem multe. Acum avem să-l vedem cu proprii ochi. Ridicat pe o înălțime de la marginea orașului, silueta lui se zărește de la distanță, impresionantă prin masivitatea și dimensiunile construcției. Sobrietatea exterioră, pe care i-o dă betonul, contrastează cu aspectul multicolor, pitoresc, al interiorului. Pătrunși în incinta stadionului, privirile ne sînt atrase de jocul de culori. Verdele gazonului, încins de un briu de flori, este încadrat de roșul, galbenul și verdele tribunelor, cărora le corespund bilete de aceleași culori. Stăm de vorbă cu administratorul, inginerul Manuel Sanchez Avina, și aflăm: capacitatea este de 108.000 locuri, distribuite pe nouă nivele (două jos, la „parter”, șapte sus, acoperindu-se unul pe altul); trei rînduri de loji de cîte

șase și zece locuri închiriate pe... 99 de ani.

26 APRILIE

Din nou pe drum. Cu autocarul pînă la Toluca, la 65 km distanță. Aici susținem al doilea joc. Orașul ne primește cu soare și multă simpatie. În repriza a doua, cînd echipa noastră a jucat mai bine, dominîndu-și adversarul, spectatorii nu și-au preocupat aplauzele, iar la sfîrșitul partidei mulți dintre ei și-au dăruit „sombbrero”-urile jucătorilor români. Reținem și cîteva „curiozități”: meciul s-a jucat la ora 12 pentru că așa se obișnuiește aici; stilpii și bara porții sînt elipsoidale; echipa Mexicului iese pe teren avînd în frunte o mascotă (un copilas de 3-4 ani, echipat ca fotbalist) și... un agitator, care încurajează spectatorii să încurajeze echipa; în pauză, grupuri de băieți plimbă pe teren pancarte de îndemn la sportivitate, punct de onoare pentru Toluca. Ne întoarcem la Ciudad de Mexico bucurîndu-ne că jucătorii l-au ascultat pe „nea Tinel”: meci nul.

27 APRILIE

Iar la drum. De data aceasta cu avionul, la San Salvador, capitala statului El Salvador. După un zbor de o oră și 50 minute, avionul companiei costariene se strecoară printr-o vale strălucită de vulcanul San Vicente și se așează, cuminte, spre usurarea multora, pe o pistă care începea (și se termina) exact la marginea unui deal. La coborîre ne iau în primire o căldură înăbușitoare, niște grăniceri foarte amabili și o sumedenie de amatori de... monezi. Nici de insigne, nici de fanioane... Sîntem așteptați cu stimă și curiozitate; era doar, prima echipă românească ce juca aici.

28 APRILIE

Primul meci — în noaptea, pe un timp răcoros (căldură este între orele 16-18). Stadionul „Flor Blanca” („Floarea albă”, după numele unui vechi cartier de colonii rezidențiale) are o capacitate de 20.000 locuri numerotate, dar încăp și 30.000. Instalație electrică slabă, teren extrem de accidentat (curînd va începe construirea unui stadion olimpic de 40.000 locuri). În deschidere vedem

Ghiză explică

un meci pentru Cupa campionilor Americii de Nord. Centrale și Mării Caraibilor: Atletico Marte (Salvador) — Diriangen (Nicaragua). Joc de district. Aflăm că Diriangen a disputat ambele jocuri la San Salvador pentru că acasă nu dispune de... un teren bun pentru jocuri internaționale.

Încheiem partida cu un rezultat de egalitate, în locul unei victorii.

29 APRILIE

Sîntem treziți din somn la ora 5.30 de un cutremur destul de tare, iar la ora micului dejun simțim un al doilea. Băieții se privesc speriați. Insoțitorul, Salim Hage, ne liniștește: „Să nu vă fie frică. Așa ceva este foarte obișnuit aici”. „Dar vulcanul San Vicente, nu se trezește?”. Întrebăm Valentin Stănescu. „Sînt cîmîntele din 1916, cînd a erupt ultima dată, distrugînd mare parte din oraș” sună răspunsul, dar nu suficient ca să curme emoțiile ascultătorilor. Totuși, nu ne îndurăm să nu facem un drum pînă la coasta Pacificului. Răspundem în-vitației și cu un autocar străbătem, de-a lungul a 35 km, o regiune muntoasă plină de farmec, apoi coborîm spre La Libertad, una din stațiunile de litoral. Ne încheiem ziua cu o nouă vizită în oraș, iar seara urmărim pe cer direle reflec-toarelor. Hondurasul este aproape...

30 APRILIE

Dimineața — refacere. La prînz răspundem unei invitații din partea președintelui federației, col. Mario Gorrero, care oferă delegației o masă la un club sportiv, într-un parc imens cu multe terenuri de volei, baschet, tenis etc. Seara disputăm al doilea meci cu El Salvador, dar de data aceasta cîștigăm fără emoții, deși la un moment dat gazdele schimbau jucătorii ca la handbal, cîte 2-3 odată. Ziarele ne elogiază.

1 MAI

Un adevărat tur de forță: micul dejun îl luăm la San Salvador,

apoi după un zbor de aproape două ore, prînzul la Ciudad de Mexico, iar cîns la... Veracruz, unde am ajuns după o călătorie cu autocarul de circa 6 ore (448 km)! Salt de la Pacific la Caraibi... În vechiul port din Golful Mexicului, sîntem cazați la două hoteluri, la unul într-un salon transformat în dormitor. Conducerea clubului Veracruz — „rechini roșii” — își va face a doua zi autocritica, găsînd și camere...

2-3 MAI

Facem cunoștință cu acest stră-văchi oraș-port, cu viața sa turnu-toasă, cu locuitorii veseli, omabili, ospitalieri. Din păcate, cate un vînt puternic și este frig, tendînd pe mulți turiști să plece. Totuși, vizităm portul cu vesigile lui, forturi și contraforturi cu fundații în mare, de o construcție și dimensiuni care le-au făcut să dureze peste veacuri.

Vîntul continuă să bată rece și în timpul meciului cu Veracruz, disputat în fața unei asistențe reduse, nu atît din cauza timpului, cît din a... echipei locale, care — prin comportările sale slabe în campionat — și-a gonit suporterii. Contra noastră însă, a jucat bine, chiar foarte bine și, prînzîndu-ne și cam încrezuți și cam obosiți, am obținut o victorie nesperată cu 1-0. Ceea ce i-a făcut pe susținătorii săi, cum remarcă un tutungiu din fața hotelului, să considere echipa lor mai bună decît a Mexicului... În orice caz, la jocul următor al „rechinelor roșii” tribunele au fost din nou pline mulțumită echipei noastre...

4-6 MAI

Părăsim Veracruz în noaptea de 3 spre 4 mai, cu autocarul, și ne angajăm din nou într-o cursă lungă: dimineața ajungem la Ciudad de Mexico, după amiază luăm avionul AIR FRANCE cu escale la Houston, apoi înaintăm prin noaptea scurată spre ziua europeană, un popas de noapte la Paris și lată-ne din nou în Bucureștiul iubit, păs-trînd amintirile vîi ale unui turneu care a făcut cunoscut fotbalul românesc în Mexic și El Salvador.

Petre GAȚU

CU INIMA ȘI FAPTA ALĂTURI DE SINISTRAȚI

LA MAREA BĂTĂLIE A RECONSTRUCȚIEI ȘI NORMALIZĂRII VIEȚII

CU PROMPTITUDINE ȘI ÎNSUFLEȚIRE

ÎN COLOANA SOLIDARITĂȚII

De două săptămâni ziarele, radioul, televiziunea, ne furnizează vestii și imagini zguduitoare, de un dramatism pe care încă nu l-am trăit pînă acum.

Letopiseșul acestui sfîrșit de primăvară este încărcat de durere și tristețe. Stihile naturii au mușcat și mușcă încă nemiloase din gîla strămășească, din avuția socialistă și cetățenească, făurită cu mîinile tuturor, cu truda tuturor. Nebunia apelor a îndoliat familii, a șters dintr-o clipă case și locuri ale copilăriei, școli, grădinițe, instituții de cultură, au distrus și distrug ogoare, ferme, întreprinderi economice, poduri, șosele.

Pagubele sînt incalculabile. Le deplîngem, scrișind din dinți, dar nu dezarmăm. Poporul are o țârie de fier. El crede în viață, în nobilele idealuri ale muncii clocitoare, trăsături distincte, cultivate de partidul comunistilor. Frumusețea morală a poporului în aceste zile de grele încercări, rezidă în faptele de eroism ce se consumă la tot pasul — veritabile file de istorie ce vor dura peste veacuri.

20 DE MILIOANE DE SUFLETE, O SINGURĂ INIMA, O SINGURĂ VOINTĂ!

20 DE MILIOANE DE SUFLETE, UN SINGUR GÎND!

Întreaga națiune, întreaga clasă muncitoare, intelectualitatea, țărîimea, braviile oștești ai armatei populare, s-au înrolat pe marea front al autoapărării și reconstrucției.

În ciuda distanțelor care îi separă, oamenii se simt aproape unul de celălalt, se ajută reciproc, direct sau indirect, constituind

un admirabil BARAJ AL VOINTEI. Solidaritatea aceasta umană, emoționantă, pentru care nu s-au descoperit încă nici cele mai frumoase cuvinte de exprimare, s-a născut spontan și firesc, a izvorit din gingășia, noblețea și căldura sufletului românesc. CARAVANELE FRĂȚIEI ce poposesc în localitățile calamitate, „CONTUL 2000”, adevărat cont al umanității care pe zi ce trece crește vertiginos, contribuția prietenilor de pe continentele lumii, înflăcăratele angajamente luate de fiecare colectiv de muncă ne dau certitudinea că MÎINE aceste clipe grele vor fi depășite, va fi reconstruit tot ceea ce s-a pierdut.

Oamenii sînt diji, prind puteri nebănuite, fac din noaptea zi pentru a atenua pierderile suferite, pentru a apăra ca lumina ochilor fabricile, șantierele, întinsele ogoare, propriile lor case, pentru a spori avuția națională.

Colectivele de muncă din toate sectoarele vieții noastre economice, într-un efort înzecit, lucrează cu abnegație la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, își suplimentează angajamentele în scopul vindecării rapide a rănilor cauzate de calamități, în scopul îndeplinirii depline a programului de dezvoltare multilaterală a patriei socialiste.

Sub conducerea încercată a glorioșului nostru partid comunist, călăuziți de indicațiile pretioase date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, țara se va refăce, chipul ei va înflori în mii de culori, pe care nici cel mai iscusit meșter nu le poate reda.

• **SPORTIVII ȘI SALARIAȚII CLUBULUI CRISUL ORADEA** vor oferi în contul sinistralilor suma de 147.500 lei. Cei 159 arbitri orădeni, pe lângă contribuțiile din salariu, oferă câte 25 lei, plus baremul la primul meci pe care-l va arbitra fiecare.

• **COMPONENTII ECHIPEI „U” CRAIOVA** au hotărît să contribuie cu importante sume bănești ce vor fi vărsate în contul 2000. De asemenea, echipa va susține 6 meciuri amicale, sumele încasate fiind trecute în același cont. Fotbaliștii de la Electroputere s-au angajat să lucreze suplimentar câte 50 de ore lunar, contribuind astfel alături de colectivul mării uzine la ajutorarea celor din zonele sinistrate.

• **ÎN LUNA IUNIE, LA GALAȚI** se vor organiza 5 întâlniri amicale cu echipe din Di-

vizia A, fondurile încasate fiind vărsate în contul omeniei. Din încasările de la meciul recent Oțelul—Flacăra Moreni s-a donat suma de 6.000 lei.

• Din jocuri amicale și donații, **CLUBUL PETROLUL PLOIEȘTI** s-a angajat să strîngă suma de 100.000 lei pe care o va vărsa în contul celor afectați de inundații.

• **CLUBURILE DINAMO BACĂU, POLITEHNICA IAȘI, FARUL CONSTANTA** etc., vor organiza mai multe întâlniri amicale, fondurile încasate fiind donate sinistralilor.

★

Alte numeroase asociații sportive și secții de fotbal anunță contribuții personale și din rețelele jocurilor publice la care participă pentru fondul sinistralilor.

A SALVAT DE LA ÎNEC 30 DE VIEȚI

În zorii zilei de 13 mai apele involburate ale Firizei au năvălit pe neașteptate spre Baia Mare, măturînd totul în calea lor. Surprinși de valuri, sute de bătrîni, femei și copii aveau nevoie urgent de ajutor pentru a fi puși la adăpost de furia dezlănțuită.

Printre cei care n-au prețuit nici o clipă să-și riște propria viață, numai și numai pentru a salva pe ale celor luați la vîle de puhoiul apelor, s-a numărat și fotbalistul **ANDREI SANDULESCU**, centrul atacant al divizionarei C. Topiturul. De 30 de ori s-a aruncat în valurile repezi ale riului, salvînd tot atîtea vieți omenești. Andrei Săndulescu a cîștit cum nu se poate mai bine cuvîntul OM și a înălțat ne culmă virtuții sportive.

SE REFACE STADIONUL

La Vișeu de Sus se apropie cu pași repezi ora înăgurarii noului stadion „Bradul”. Era o bijuterie. Dar apele Vișeuului, iesite din albiile lor, s-au năpustit distrugător asupra stadionului, producînd pagube de peste 300.000 lei. Doar tribuna a rămas în picioare. După retragerea apelor însă, oamenii cu pornit hotărîți munca de refacere. Salariații întreprinderii forestiere li s-au alăturat și fotbalistii de la „Bradul”, depunînd cu toții eforturi susținute pentru înălțarea urmelor dezastrului.

O ȘTIRE DE LA GUADALAJARA

LOTUL REPREZENTATIV CONTRIBUIE

LA AJUTORAREA SINISTRAȚILOR

GUADALAJARA (Agerpres)

Cu prilejul unei ședințe care a avut loc la Gran Hotel din Guadalajara, membrii lotului reprezentativ de fotbal al României, participînd la turneul final al campionatului mondial, au hotărît să contribuie la fondul de ajutor pentru înlăturarea grabnică a pagubelor provocate de inundații în țara noastră.

Ei vor dona indemnizația lor pe cîteva zile.

Gestul fotbalistilor români departe de patrie, de a ajuta pe cei sinistrați a fost comentat de numeroase agenții internaționale de presă.

ÎN POZICIA URGIEI, OAMENII PĂȘESC CU ÎNCREDERE ÎN VIITOR

Drumul de la izvoare și apoi, în continuare, pe întreg cursul superior al Mureșului, își oferă la tot pasul privilegiul unui tablou incitant în cadrul căruia riul, pornit din inima Hăghimașului, descrie în albia sa o cale fără pulbere, serpuită printre stîncile dure ale Gurghiuului și Călimanului. La mai puțin de 100 de km. însă, de locurile unde oamenii

lăsă totuși înfrînți. Pretutindeni însă, acolo unde riul acum retras în marea, pare o fiară domestică, amintirea faptelor este tot atât de vie ca în zilele dezastrului. Ici un pod smuls cu piloni cu tot mai jos un terasament de cale ferată distrus; la Ibănești 128 de case dărîmate pînă în temelie; la Beghin și Tg. Mureș întreprinderi și cartiere întregi devastate de furia valurilor.

La numai o săptămînă de la retragerea Mureșului, viața și-a reluat cursul obișnuit. Peste rîurile încă proaspete lăsate de inundații oamenii îndrumați și sprijiniți de organele locale de partid și de stat au trecut cu hotărîre la activitatea titanică de reconstrucție. Ca și în zilele invaziei apelor, prezența activă a sportivilor a constituit un exemplu de inițiativă, curaj și muncă eroică, pentru înfrîngerea greutăților. Numele antrenorului de canotaj Ladislau Török — salvator a multe vieți omenești — al antrenorului de baschet **Adi Borbely** și al fotbalistului **Dodu** — participanți activi la acțiunea de ajutorare a celor sinistrați, a arbitrilor divizionar A,

Ion Rus, care a donat întreg baremul jocurilor pe care le va arbitra pînă la sfîrșitul acestui an, se înscriu cu cinste în rîndurile celor care se mîdrecă fără rezerve recunoștința publică. Și alături de ei — așa după cum ne-a informat președintele C.J.E.F.S. Mureș, **tov. I. Bogdan** — numărul mare de cadre, activiști și membri voluntari ai comisiilor pe ramură de sport care s-au găsit permanent, într-o minunată manifestare de solidaritate umană.

La Tg. Mureș — ca de altfel pretutindeni în locurile pe unde furia apelor a lăsat urme adînci în avuția cetățenilor și a țării — munca creolă se ridică pe zi ce trece tot mai mult către cota înaltă a eficacității. Pe străzile încă pline de mîlul gros al revărsărilor, în casele pe zidurile cărora a rămas inscripționată cu umezeala apei nivelul riului dezlănțuit, speranțele și încrederea au căpătat dimensiuni noi. Peste urmele urgiei oamenii se înalță cu hotărîre, înscrind, cu fapte demne de istoria nouă a patriei, filele noi ale viitorului.

Mihai IONESCU

REPORTERII NOȘTRI LA LOCURILE CALAMITATE

Ion CUPEN

Înfrății cu unda lină a apelor dau cu undița la pește, iar femeile spală liniștite rufe, Mureșul — dezlănțuit de viiturile bogate ale afluenților coboriți de pe versantul apusean al munților vulcanici — a declanșat un război nemilos, devastînd în cale ogoare, grădini, case, comune și orașe. Și urmele urgiei au rămas peste tot ca o tristă mărturie a unor zile de neuit în care oamenii înfruntînd forțele oarbe ale naturii, nu s-au

dărîtat ca așite, străbătem sub ploaie două județe pe care Mureșul le-a năpăstuit. În sfîrșit ajungem la Deva și ne oprim la stadion. La stadionul botezat cu numele riului care răzvrătindu-se, l-a lovit cumplit. Cochetul stadion la modernizarea căruia se cheltuse în ultimii doi ani 700.000 lei, ne-a primit cu fața pămîntului a unui înecat. Un nămol gros acoperă terenul, jumătate din tribune mustesc de apă. De-de-subt, acolo unde se găsea hotelul sportivilor, vestiarele

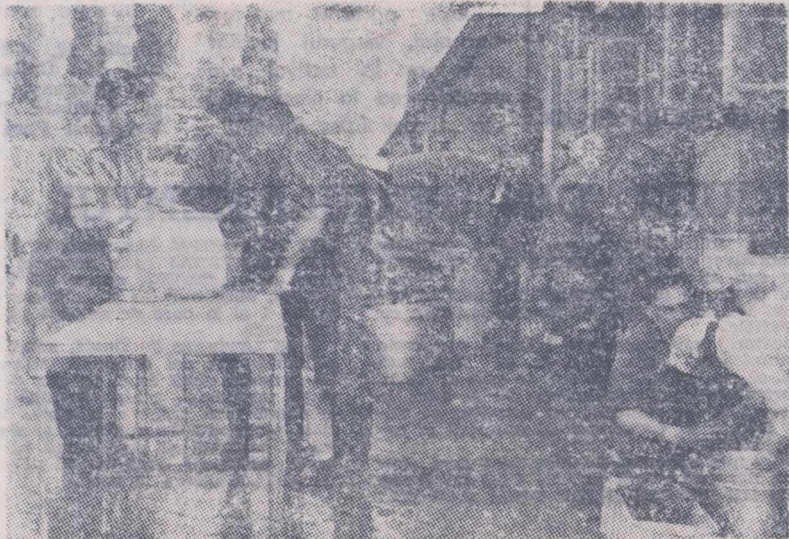
și magazinele cu echipament, încăperile goale rînesc straniu ca o gură strîbă. Dar aici, în ziua prăpădului s-a dus o bătălie grea pentru salvarea echipamentului sportivilor. O mîna de salariați ai C.J.E.F.S.-ului, în frunte cu președintele Mureș Birș, s-a luptat cu timpul pentru a salva tot echipamentul sportivilor. În două ore tot ce se putea mișca din loc era urcat în pod. După două ore, bărcile soldatilor salvați de la inundație, 11 salvatori extenuați de efort.

de talpă pe care o echipă de muncitori se străduia s-o reconstruiască. Fabrica de încălțăminte „30 Decembrie” își tîmăduia rînil.

„Terenul nostru de fotbal, ne întîmpină vicepreședintele C.J.E.F.S., Viorel Berta, se află undeva mai sus, pe drumul Clujului. El a scăpat de prăpăd, dar în județ există baze sportive în suferință. Despre stadionul din Ocna Mureș aștept dintr-un moment în altul vești telefonice”. După cîteva minute, creionul îngrijorat al tovarășului Berta nota într-un carnet: stadionul din Ocna Mureș a fost acoperit cu un strat de apă de 2,25 m. Gazonul distrus, tribunele avariate, echipamentul sportivilor deteriorat. Pagube: 603.000 lei. Și totuși, echipierii Sodei Ocna Mureș, după ce cu brațele lor au curățat magazinele și vestiarele în ore lungi și grele de după-amiază (după 12 ore de lucru, încadrați în splendoridul efort muncitoresc colectiv care a cuprins întreaga țară), s-au angajat să dispute un meci cu Metalul Alud ale oarului încasări să fie vărsate în fondul de ajutorare a sinistralilor.

Părăsind Alba Iulia, ne îndreptăm cu o mașină spre Deva pe o șosea înfrîntă de apă. Pe alocuri mîlul a rămas de o parte și de alta a pîngilei de asfalt, ca un guler murdar. Un scropece s-a luptat cu noroiul zăcînd în jurul unei rîni, învinș de mlaștina perfidă. Treceam prin Vințul Mare în care oamenii își puneau ordine în gospo-

La înfrîngerea Solidarității din Satu Mare s-a trecut de îndată după retragerea apelor la refacerea locurilor de muncă, la repunerea în funcțiune a aparaturii. Foto: AGERPRES

PE MALURILE MUREȘULUI SE TĂMĂDUIESC RÂNILE

Trenul înainteză încet, pipăie parcă precum terasamentul subred. Gara din Alba Iulia se zărește departe, dar de o parte și de alta a căii ferate, imaginea dezlantă a caselor înconjurată de apă, reprezintă avanscena tragică a orașului sinistral. Mureșul s-a înghesuit iarăși în matca lui, dar undeva mai sus de jumătatea ferestrelor a rămas un semn, ca o pecete a suferinței: nivelul maxim al apei. Coborîm într-o gară murdărită de ape (tragice paradox!) cu cîteva zile înaintea și înaintea spre centrul orașului, tînd mereu Mureșul pe mîna dreaptă. Casele sînt coșcovițe, umede, avem o senzație de reavăn. Pe ferestre deschise se zăresc stive de mobilă pusă la uscat (afară plouă îndărătnic), în curțile oamenilor pompe puternice aruncă pe caldarîm apa netrecută. În zona afectată care se întinde pînă în parcul din centrul orașului, vreo sută de case au cadat și dărîmăturile lor pigmentează un peisaj antipatic. „Cum s-a întîmplat, măicuță?”, întrebăm o femeie ce treabăluiește lîngă un gard înghinchiat. „Apă, apă a venit noaptea, noi am ieșit în stradă și am apucat-o în susul orașului. Mergeam, mergeam și cînd ne-am uitat înapoi ne-am înrozit. Casele noastre erau înghițite din ce în ce și apa se ținea după noi ca o dihanie rea. Făceam un pas, înainta și ea cu un pas, pe urmele noastre”. Mai încolo, în căutarea sediului C.J.E.F.S., vedem grămizi

38 DE ȚĂRI ÎN CELE 8 EDIȚII PRECEDENTE ALE TURNEULUI FINAL

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1	Brazilia	6	8	16	3	2	8	1	1	16	32	20	5	7	84	42	45
2	R. F. a Germaniei	6	—	3	16	—	1	4	8	2	27	16	3	8	67	47	35
3	Ungaria	6	—	8	2	—	2	16	8	8	28	13	2	11	73	44	28
4	Uruguay	6	1	—	—	1	4	—	16	8	20	12	3	5	52	28	27
5	Italia	6	—	1	1	8	16	—	16	10	20	12	2	6	38	22	26
6	Anglia	6	—	—	—	—	8	16	8	1	20	8	6	6	30	24	22
7	Iugoslavia	6	3	4	—	—	8	8	8	4	19	9	3	7	33	27	21
8	U.R.S.S.	6	—	—	—	—	—	—	8	8	4	15	8	2	5	24	19
9	Argentina	6	2	16	—	—	—	—	16	10	8	16	8	2	6	31	25
10	Suedia	6	—	8	4	3	—	2	—	—	16	8	2	6	38	35	18
11	Cehoslovacia	6	—	2	8	—	16	16	2	—	18	8	2	8	28	27	18
12	Chile	6	8	—	—	8	—	—	—	3	16	15	7	2	6	24	22
13	Franta	6	16	16	8	—	10	3	—	16	17	7	1	9	38	33	15
14	Austria	6	—	4	—	—	3	16	—	—	12	6	1	5	26	26	13
15	Spania	6	—	8	—	4	—	—	16	16	15	5	3	7	20	25	13
16	Elveția	6	—	8	8	16	8	—	16	16	18	5	2	11	28	44	12
17	Portugalia	6	—	—	—	—	—	—	—	3	6	5	0	1	17	—	8
18	Irlanda de Nord	6	—	—	—	—	8	—	—	—	5	3	0	2	6	—	9
19	Paraguay	6	8	—	—	16	—	16	—	—	7	2	2	3	12	—	19
20	S.U.A.	6	3	4	16	—	—	—	—	—	7	3	0	4	12	—	21
21	Țara Galilor	6	—	—	—	—	8	—	—	—	5	1	3	1	4	—	4
22	Mexic	6	16	—	—	16	16	16	16	16	14	1	3	10	8	—	36
23	România	6	8	16	16	—	—	—	—	—	5	1	1	3	8	—	12
24	R. P. D. Coreeană	6	—	—	—	—	—	—	8	—	4	1	1	2	5	—	9
25	Cuba	6	—	—	8	—	—	—	—	—	3	1	1	1	5	—	12
26	Turcia	6	—	—	—	—	16	—	—	—	3	1	0	2	10	—	11
27	Columbia	6	—	—	—	—	—	—	16	—	3	0	1	2	5	—	11
28	Belgia	6	16	16	16	—	16	—	—	—	6	0	1	5	8	—	20
29	Scotia	6	—	—	—	—	16	16	—	—	5	0	1	4	4	—	14
30	Bulgaria	6	—	—	—	—	—	—	16	16	6	0	1	5	2	—	15
31	Polonia	6	—	—	16	—	—	—	—	—	1	0	0	1	5	—	6
32	Egipt	6	—	16	—	—	—	—	—	—	1	0	0	1	2	—	4
33	Norvegia	6	—	—	16	—	—	—	—	—	1	0	9	1	1	—	2
34	Olanda	6	—	16	16	—	—	—	—	—	2	0	0	2	2	—	6
35	Peru	6	16	—	—	—	—	—	—	—	2	0	0	2	1	—	4
36	Indiile Olandeze	6	—	—	16	—	—	—	—	—	1	0	0	1	0	—	6
37—38	Coreea de Sud	6	—	—	—	—	16	—	—	—	2	0	0	2	0	—	16
37—38	Bolivia	6	16	—	—	8	—	—	—	—	2	0	0	2	0	—	16

LEGENDA: 0 = clasament; 1 = echipele; 2 = de cite ori au jucat in turneul final; 3-10 = locurile ocupate in turneele finale din edițiile 1930, 1934, 1950, 1954, 1958, 1962 și 1966; 11 = numărul jocurilor sustinute in aceste turnee finale; 12 = victoriile obtinute; 13 = meciuri nule; 14 = infringeri; 15 = goluri marcate; 16 = goluri primite; 17 = puncte.
Tabelul este redat după revista „Gol-Praga”.

VA FI DOBORÎT RECORDUL LUI FONTAINE?

Fostul internațional francez deține și azi recordul de goluri înscrise într-un turneu final: 13, stabilit în ediția suedeză. El ocupă primul loc în clasamentul golgeterilor C.M.

1. Fontaine (Franța) 13
2. Kocsis (Ungaria) 11
3. Rahn (R.F.G.), 4. Eusebio (Portugalia), Ademir și Vava (Brazilia) 9.

Fiecare ediție și-a avut golgeterul său:

- I. Stabile (Argentina) 8
- II. Nejdely (Cehoslovacia) 5

Fontaine

- III. Leonidas (Brazilia) 8
 - IV. Ademir (Brazilia) 9
 - V. Kocsis (Ungaria) 11
 - VI. Fontaine (Franța) 13
 - VII. Garrincha și Vava (Brazilia), Sanchez (Chile), Jerkovic (Iugoslavia), Albert (Ungaria), Ivanov (U.R.S.S.) 4
 - VIII. Eusebio (Portugalia) 9
- Cine-și va adăuga numele pe această listă și, mai ales, cine va reuși să doboare recordul lui Fontaine?...

● Intr-un meci de antrenament la Ciudad de Mexico, Ramsey și-a împărțit jucătorii în două echipe: „albi” contra „roși”. Primii au câștigat cu 2-1. Autorii golurilor: B. Charlton și Peters, respectiv Clark.
● Eusebio declară: „Favoritul meu stă în ordine Italia, Anglia, U.R.S.S., R. F. a Germaniei și Cehoslovacia. Nu vă mirați că nu acord nici o șansă Braziliei. Cred că randamentul ei este prea mult legat de cel al lui Pele și acesta mi se pare că actualmente se află în declin”.
● Importante forțe politice, ajutate de un corp de grenadier, vor fi masate în jurul Stadionului Azteca în ziua deschiderii turneului final, pentru a împiedica eventualele incidente și a combate specula cu bilete de intrare.
● În timpul campionatului mondial, în Mexic vor fi prezente și două echipe de... epocă. Ele vor disputa 2-3 meciuri de fotbal așa cum era practicat în... Evul Mediu și era cunoscut sub numele de „fotbal florentin”.
● Actualul campionat mondial va fi pentru Brazilia, cel mai costisitor din cite a disputat până acum. Totalul cheltuielilor necesitate de pregătirea echipei și de participare la turneul final se ridică la circa un milion de dolari.
● Timp de doi ani, clii a stat la conducerea tehnică a naționalei braziliene, Saldanha a făcut nu mai puțin de 39 călătorii peste Ocean pentru a studia jocul europenilor, iar bilanțul echipei sale a fost: 17 meciuri disputate, 14 victorii, un meci nul și 2 infringeri...
● Înainte de a pleca în Mexic, jucătorii echipei Marocului au fost primiți de regele Hassan al II-lea, care le-a cerut să se arate demni de onoarea de a îmbrăca tricoul naționalei. Antrenorul Vidinici a răspuns: „Participarea noastră la C.M. va fi un succes deplin atât pentru fotbalul marocan, cit și pentru cel din întregul continent african”.
● La sosirea în Mexic, fotbalistii englezi au aflat, cu surprindere, că toate alimentele și echipamentul cu rachete de tenis și bastoane de cricket trimise înainte, au fost blocate la vamă. Astfel că timp de citeva zile au fost nevoiți să mănince după un meniu special, indicat de medicul lor: un biftec, salată și fructe.

TURNEELE FINALE ÎN CIFRE

1930 URUGUAY	(13)	18	70	3,88	547.308	76.819
1934 ITALIA	(31)	17	70	4,11	408.602	43.818
1938 ITALIA	(36)	18	84	4,66	374.937	45.124
1950 URUGUAY	(32)	22	88	4,00	970.302	172.772
1954 R. F. G.	(37)	26	140	5,38	745.804	63.800
1958 BRAZILIA	(53)	35	126	3,60	821.262	49.737
1962 BRAZILIA	(56)	32	89	2,78	903.000	68.942
1966 ANGLIA	(71)	32	89	2,78	1.462.041	93.000

Vă prezentăm în acest tabel sinoptic citeva date statistice din turneele finale precedente, începind cu ediția și echipa câștigătoare, continuind cu numărul total al participantelor la campionat (în paranteze), numărul de jocuri din turneele finale, numărul de goluri înscrise, media de goluri, totalul spectatorilor, și terminind cu asistența de la finalele C.M.

16 ANTRENORI FEDERALI PRONOSTICURI

Cu puțin timp în urmă, agenția TASS s-a adresat antrenorilor celor 16 finaliste cu citeva întrebări, dintre care una solicita un pronostic: care echipe au cele mai multe șanse la medalie. Redăm, pe scurt, răspunsurile acestor tehnicieni, la întrebarea pusă:

Gavră KACIALIN (U.R.S.S.): Anglia, Brazilia și Italia.

Raul CARDENAS (Me-

xico): Anglia, R.F. a Germaniei, Italia și Brazilia.

Raymond GOETHALS (Belgia): Brazilia, Anglia și R.F. a Germaniei.

Herman CARRASCO VIVANCO (El Salvador): Anglia, Brazilia și Italia.

Eduardo Juan HOBERG (Uruguay): Anglia, Brazilia, R.F. a Germaniei și Cehoslovacia.

Ferruccio VALCAREGGI (Italia): Anglia, Brazilia, Cehoslovacia, Bulgaria, U.R.S.S. și Italia.

Emanuel SCHAEFFER (Israel): R.F. a Germaniei, U.R.S.S. și Anglia.

Orvar BERGMARK (Suedia): Brazilia și U.R.S.S.

Angelo NICULESCU (România): U.R.S.S., Uruguay, Brazilia și R.F. a Germaniei.

Alf RAMSEY (Anglia): Brazilia, Uruguay, R.F. a Germaniei, Italia, Belgia, U.R.S.S., Cehoslovacia și Bulgaria.

Mario ZAGALLO (Brazilia): Brazilia, R.F. a Germaniei, Anglia.

Josef MARKO (Cehoslovacia): Anglia, R.F. a Germaniei, Italia, Brazilia și Mexic.

Waldir PEREIRA-DIDI (Peru): R.F. a Germaniei, Peru, Anglia, Brazilia, Italia, Uruguay, U.R.S.S. și Mexic.

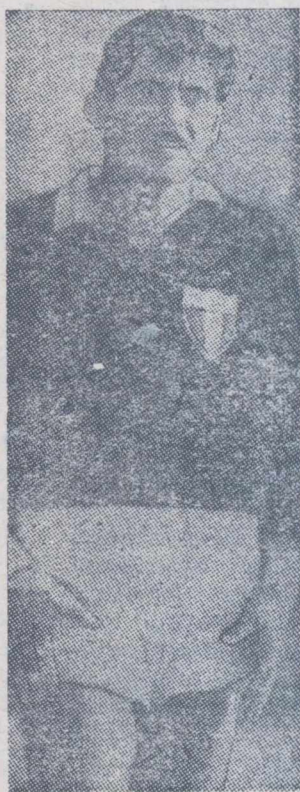
Stefan BOŠKOV (Bulgaria): Anglia, Brazilia, Italia.

Helmut SCHÖN (R.F. a Germaniei): Anglia, Italia, U.R.S.S., Brazilia.

Blagojev VIDINICI (Maroc): R.F. a Germaniei și Bulgaria.

Bilanțul acestor anchete: Brazilia 14 pronosticuri, Anglia 12, R.F. a Germaniei 11, Italia 9, U.R.S.S. 7, Uruguay, Cehoslovacia și Bulgaria 3, Mexic 2, Belgia și Peru 1.

PERFORMERUL...

...este portarul mexican Carbalaj, singurul jucător care are la activul său participarea la cinci ediții ale „Cupei Jules Rimet”.

SPICUIRI DIN REGULAMENTUL C. M.

● „Cupa Jules Rimet” va reveni definitiv reprezentativei care o va cuceri de 3 ori, consecutiv sau alternativ.
● Au drept de joc fotbalistii originari și cetățeni ai țării respective. Ei se vor legitima cu pașapoartele.
● Jucătorii vor purta pe tricouri numerele corespunzătoare din lista de 22 înaintată F.I.F.A.-ei cu opt zile înainte de primul meci.
● Formațiile pot fi schimbate de la meci la meci și chiar la rejucări, cu condiția ca jucătorii folosiți să fie dintre cei anunțați și calificați la F.I.F.A.
● În grupe, sistemul de disputare este „fiecare cu fiecare” numai tur. ÎN CAZ DE EGALITATE DE PUNCTE ÎNTRE DOUA SAU MAI

MULTE ECHIPE, ELE VOR FI DEPARTAJATE DE GOLAJERAJ (prin scădere) și dacă egalitatea se va menține atunci SE VA TRAGE LA SORTI, stabilindu-se și echipele clasate pe locurile 1 și 2, care se califică pentru sferturile de finală.

● În sferturile de finală, semifinale și finală sistemul este cel de cupă, adică eliminativ. În primele două faze, în caz de egalitate și după prelungiri, echipa învingătoare va fi desemnată prin tragere la sorți. În schimb, finala terminată la egalitate și după prelungiri, va fi rejucată și abia după acest al doilea meci, prelungit dacă va fi nevoie, se va recurge la tragerea la sorți.

Această performanță rară, de longevitate în echipele naționale, au realizat-o până acum fotbalistii Wright (Anglia) 105, Svensson (Norvegia) 104, L. Sanchez (Chile) 104, Bozsik (Ungaria) 100, Djalma Santos și Gilmar (Brazilia) 100 și, recent, Bobby Charlton (Anglia) 100, toți cu prezențe numeroase la campionatul mondial. Dintre ei, doar renumitul B. Charlton are perspectiva de a egala și chiar de a întreci cifra maximă, stabilită de Wright. Trei jocuri în grupa de la Guadalajara sint sigure, iar în caz de calificare a Angliei se vor adăuga alte selecționări.

FOTBALIȘTI CU 100 SELECȚIONĂRI ȘI MAI MULTE

Wright — 105

Svensson — 104

L. Sanchez — 104

B. Charlton — 100

Bozsik — 100

D. Santos — 100

Gilmar — 100

CE AȘTEPTĂM DE LA MEXICO '70?...

Cu începere de săptămîna viitoare, pentru a doua oară, iubitorii de fotbal din țara noastră vor avea în fața ochilor lor, la televiziune, jocuri finale ale unui campionat mondial de fotbal. Prima dată evenimentul s-a petrecut cu patru ani, în urmă, cînd, în Anglia, **World Cup '66** ne-a oferit în premieră un campionat mondial, cu toate bucuriile și suspensele pe care le aduce suporterilor din lumea întreagă.

Acum patru ani, campionatul mondial, cu „Cupa Jules Rimet” se afla la a 8-a ediție, însă pentru noi era ca și prima ediție. Și nu numai pentru noi, românii, ci și pentru mulți din cei 400 000 000 de telespectatori de pe glob. Acum, după antecalcul, **Mexico '70** va fi privit de 600 000 000 de telespectatori, și e firesc să fie așa pentru că peste tot, ca și la noi, numărul televizoarelor a crescut, ca și numărul amatorilor de fotbal captați de evenimentele fotbalistice importante, cărora televiziunea le face o excelentă propagandă.

Este de la sine înțeles că o asemenea creștere a interesului în lume pentru fotbal pretinde de la acest sport și artiștii lui multe obligații, dintre care cele mai importante sînt, fără îndoială, nivelul ridicat al întîlnirilor din turneul final și ținuta sportivă.

Precedentul campionat mondial nu a reușit să satisfacă pe deplin din aceste două puncte de vedere, cele mai importante pentru fotbal, spiritul artistic al jocurilor și fair play-ul. Și acum persistă încă în memoria multora actele de indisciplină, violența, arbitrarul, rezultate din confruntări de interese pentru supremație care pînă în cele din urmă au dus la cunoscutul conflict dintre Europa și America de Sud, în materie de fotbal, mai precis între F.I.F.A. și federațiile sud-americane. În ceea ce privește dezvoltarea fotbalului, noutățile la **World Cup '66**, înregistrările în această direcție, au fost minime. Supremazia echipei Angliei, noua campionă mondială, a fost contestată de multe voci din cauza cunoscutelor scandaluri cu arbitrajul la meciul cu Argentina și în finala cu R.F.G., pentru ca totuși Anglia să dovedească în răstimpul de patru ani, de la Londra la Guadalajara, că justifică titlul prin comportare și performanțe, în timp ce, de pildă, echipa Portugaliei, care a practicat un fotbal unanim apreciat, să decadă, să piardă fără drept de apel calificarea în noul campionat mondial, deși avea în buzunar medalia de bronz cucerită la Londra.

S-au făcut oare pași înainte în fotbalul mondial din 1966 pînă în 1970? Iată o întrebare la care cu greu s-ar putea răspunde afirmativ. Observația cea mai la îndemîna fiecăruia dintre noi este aceea că fotbalul artistic a pierdut teren în fața fotbalului realist, indiferent dacă acesta este exprimat prin practicarea unui joc athletic care nu exclude totuși tehnica sau prin diferite concepții de joc, betonate sau nu, ori vizind antijocul prin diferite așezări, retrageri și manevre ale balonului. Din acest punct de vedere noul campionat mondial va oferi un sortiment complet avînd în vedere varietatea caracteristicilor echipelor calificate în turneul final.

Problema principală și importantă este aceea **DACA VA ÎNVINGE SPIRITUL fotbalului modern, în același timp tehnic, bărbătesc și spectaculos, spiritul fotbalului ofensiv, cu o arhitectură bogată, inteligentă, atractivă, care să justifice popularitatea mondială a sportului cu balonul rotund.** Există însă temeri că antijocul și unele răfuiești, ca de pildă, rivalitatea europeană — sud-americană, ar putea umbri acest campionat mondial care se desfășoară în cadrul și ambianța alt de fermecătoare ale Mexicului ospitalier.

Declarațiile, fără excepție, sînt în favoarea jucătorilor constructivi și sportive care să pună în valoare cele mai bune echipe ale lumii și vedetele lor. Rămîne ca rațiunea și sportivitatea să transforme în realitate bunele intenții manifestate înainte de lovitura de începere de la 31 mai, de pe stadionul Azteca.

Dacă va fi așa, atunci drumul fotbalului, viitorul lui, va fi cel dorit și cea de a IX-a ediție a campionatului mondial de fotbal va fi meritat atenția lumii întregi. Dacă nu va fi așa, atunci fotbalul mondial va intra într-o criză din care numai unele reforme privind organizarea campionatului mondial și chiar a regulamentului jocului de fotbal îl vor putea scoate.

Să sperăm însă că acest nou campionat mondial va fi dominat de o ținută și o exprimare care să satisfacă pretențiile cele mai exigente. Iată ce așteptăm de la **Mexico '70**.

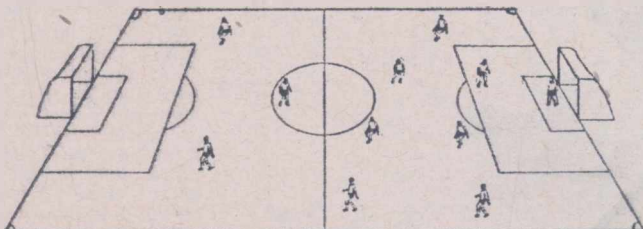
EDIȚIA CU CELE MAI PUȚINE GOLURI?

Va fi **Mexico '70** ediția campionatului mondial cu cele mai puține goluri? Iată o întrebare deosebit de actuală, în condițiile în care de la Anglia '66 la **Mexico '70** apărările și concepțiile despre spărare s-au întărit foarte mult.

Față de Chile '62 cînd în 32 de meciuri au fost înscrise 89 de goluri, cu o medie de 2,78 goluri de joc, în Anglia '66, în tot atîtea partide au fost înscrise 98 de goluri și media a crescut deci la 3,18. Ce se va întîmpla în Mexic?

Revista braziliană **PLACAR** se preocupă în numărul său pe aprilie de așezarea echipelor din grupa a III-a de la Guadalajara și prezintă scheme pentru fiecare din cele patru participante, ajungînd la concluzia că celelalte 12 echipe se grupează în jurul acestor scheme. Concluzia revistei este că în Mexic se vor înscrie mai puține goluri ca în Anglia și chiar decît în Chile.

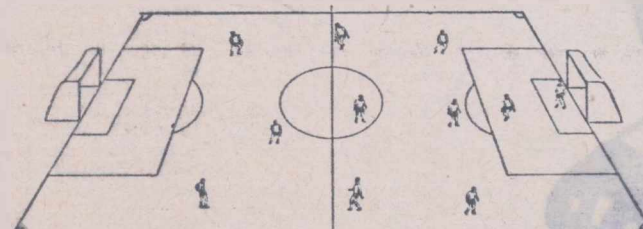
Este interesant de remarcat că revista aseamănă așezarea echipei Braziliei cu a României, calificînd-o drept cea mai puțin rigidă din așezările adoptate de celelalte echipe.

BRAZILIA așază pe Clotoldo în fața celor patru fundași, ca un libero avansat, dar fără funcții specifice de libero, în timp ce la mijlocul terenului ar funcționa Gerson, Paulo Cesar și Pelé, cel mai avansat dintre aceștia.

ROMÂNIA ar avea pe fundașul Dinu avansat și pe Lupescu în urmă, cu Dembrowschi aripă retrasă mult, alcătuiind un trio de mijlocași cu Nunweiler și Ghergheli.

CEHOSLOVACIA se va prezenta cu un libero în sensul ortodox al cuvîntului, Horvath, cu trei mijlocași și trei înaintași.

În sfîrșit **ANGLIA**, ar avea un fundaș așezat înainte, pe Moore, și ar împinge mult înaintașii folosind pasele lungi de la apărare la atac.

Îmi amintesc de primul campionat mondial de fotbal pe care l-am văzut. Primul meu campionat mondial și nu numai al meu. Al celor citiva ziaristi și scriitorii români prezenți în 1966 la Londra pentru prima oară la un asemenea copleșitor eveniment fotbalistic; al tuturor acelor telespectatori români care în iulie 1966 asaltau micul ecran, cu sutele de mii. Cu toții, debutanți la un asemenea mare spectacol despre care în trecut numai citisem sau ascultasem la posturile de radio.

Ne-am dus atunci la Wembley, ca niște pelerini hobotnici la Ierusalim sau la Mecca, cu trenul sau cu avionul, și am fi mers chiar și pe jos. Am fi rezistat distanței București — Londra fiindcă miracul Cupei lumii ne-ar fi dat forța necesară. Din fericire n-a fost nevoie să devenim maratonisti, astfel că ne-am instalat comod în Templul fotbalului, cum se spunea pompos stadionului Wembley, și i-am acceptat bucuroși titlatura într-o vreme cînd nu știam cum arată nici Maracana, nici Azteca.

Satisfacția noastră de martori la un asemenea eveniment era îndeplinită. Și a început campionatul mondial, cu jocurile din grupe. Venisem cu sacul la pomul lăudat, dar iată că în curînd n-am mai stat cuminți în stranele noastre din templul Wembley. Am început să regretăm că echipa României nu se află și ea într-o grupăjoară. Parcă nu toate cele 16 echipe jucau în așa fel încît putea să facă praf pe ai noștri. Chiar în grupa de la Londra, unde era Anglia, deși nu Anglia era djul nostru. Am transmis la București acest regret în coloanele revistei noastre, fără prea multă sfiială. Unii, amabili, ne-au spus că sîntem prea îndrăzneți, ca să nu zică obraznici. Revista Fotbal apăruse doar de o lună de zile și afirmația noastră, pe de-a dreptul, că echipa de fotbal a României ar fi avut loc la cea de a VIII-a ediție a campionatului mondial disputată în Anglia, a părut cel puțin avangardistă!

Și ce-am pățit după aceea!! A venit Zürich-ul cu 1-7 și altele, încît cutezanța de atunci a fost plătită cu virf și îndesat. Dar timpul și-a spus cuvîntul și iată echipa noastră națională, după patru ani, calificată pentru turneul final din Mexic. Entuziasmul a învins așa cum au învins și tinerii noștri fotbaliști două din cele 16 echipe din **World Cup '66**, Portugalia și Elveția, care acum stau, la cășile lor.

Despre calificarea noastră s-au spus multe, dintre care șansa și valoarea generală au fost cele mai cîntate. Vom vedea peste cîteva zile ce valoare generală sau specială ne vor arăta și alte echipe din acest campionat mondial în care echipa României se află de la început în prima linie de joc, la Guadalajara.

Cîți din iubitorii fotbalului nostru nu au avut și nu au încă bucuria sinceră că ai noștri se află acolo la Guadalajara, că îi vom vedea, că le vom ține pumnii strînși, de aici de la 15 000 de kilometri, în grele înfruntări cu cele mai puternice echipe ale lumii, candidate la titlul mondial?

Ce n-am fi dat acum patru ani să vedem echipa națională de fotbal prezentă în Anglia, fără nici o pretenție, numai s-o știm că este acolo, că joacă, că este în atenția lumii; să vedem fotografiile fotbaliștilor noștri în vitrine; să purtăm cocarde cu tricolorul nostru, confecționate ca pentru toate celelalte 16 echipe și suporterii lor. Pentru colecții, pentru suveniruri; să fim opriți pe străzi și în stadioane, întrebați despre fotbalul nostru; să fim îmbrățișați, să fim cunoscuți și învidiați, așa cum se întîmpla pentru alții pe străzile Londrei în 1966, așa cum se petrece și pentru ai noștri, acum, pe străzile Guadalajarei, în 1970.

Echipa noastră este acolo, departe, ESTE EA. ACEEAȘI ECHIPĂ PE CARE O CUNOAȘTEM ATÎT DE BINE. Aceiași băieți care s-au calificat. Aceiași fotbaliști care știu să se dăruiască atunci cînd este nevoie, să realizeze chiar mai mult decît pot, decît cred alții că pot. Aceiași băieți care nu știu să facă minuni nici de ale lui Iosefini, nici de ale lui Petrușcă Lupu, capabili însă și orgolioși în fața marilor adversari.

Așteptăm mîndri și nerăbdători data de 2 iunie, la miezul nopții, să-i vedem pe flăcăii noștri ținînd piept unei industrii fotbalistice, ca aceea a Angliei, veche de 100 de ani.

Faptul că fotbalul nostru a reapărut într-un turneu final al campionatului mondial după 30 de ani, în epoca modernă, industrializată, a acestui sport, înseamnă că noi abia acum ne prezențăm cu „**MADĂ IN RUMANIA**” și în fotbal.

Așteptăm ca băieții noștri să nu dezică acest nou produs românesc pe frontul de la Guadalajara!

Aurel C. NEAGU

ARBITRII AU FOST

REPARTIZAȚI PE GRUPE

De marți, la Ciudad de Mexico a început cursul pentru arbitrii aleși de comisia de resort din cadrul F.I.F.A., pentru meciurile turneului final. Acest curs are drept scop realizarea unei uniformități interpretării și aplicării a regulilor de joc, precum și pregătirea fizică a celor 30 de arbitri. În ce privește delegările la jocuri, ele vor fi cunoscute cu 2-3 zile înainte de fiecare meci. Pentru moment s-a stabilit ca pentru fiecare partidă să fie delegați cîte 4 arbitri (unul de centru, doi de tușă și o rezervă). De asemenea, s-a făcut o repartizare pe grupe a celor 30 de cavaleri ai fluierului aflați în Mexic:

GRUPELE 1 (Ciudad de Mexico) și 2 (Puebla—Toluca); A. N. Coc-

rozza (Argentina), Dunstan Keith (Bermude), A. V. de Moraes (Brazilia), J. K. Taylor (Anglia), S. Tarekgn (Etiopia), K. Tschencher (R.F.G.), R. Glöckner (R.D.G.), G. Emsberger (Ungaria), ANDREI RĂDULESCU (România), R. H. Davidson (Scoția), A. H. Kandil (R.A.U.), H. Landdauer (S.U.A.), D. Horvat (Iugoslavia), R. Schuerer (Elveția).

GRUPA 3 (Guadalajara): F. Marshall (Austria), V. Loraux (Belgia), D. De Leo (Mexic), A. Klein (Israel), R. Machin (Franța), A. M. Yamasaki (Peru—Mexic), L. van Ravens (Olanda), T. Bahramov (U.R.S.S.).

GRUPA 4 (Leon): A. Sbardella (Italia), Maruyama Yoshiyuki (Japonia), G. Velasquez (Columbia), A. E. Aguilar (Mexic), J. M. Ortiz de Mendibil (Spania), R. A. Saldaña (Portugalia), R. R. Barreto (Uruguay), Diaz Rafael Hormazabal (Chile).

Din aceste loturi vor fi delegați arbitri la grupele respective. Cum se vede, reprezentantul arbitrajului nostru, A. Rădulescu, a fost repartizat pentru grupele 1-2.

SISTEMUL DE DISPUTARE

A TURNEULUI FINAL ÎN DISCUȚIE

Cu prilejul unei conferințe de presă organizată la Leon de delegația R. F. a Germaniei, secretarul general al federației respective, Hermann Joch, a făcut cunoscut că țara sa — care va organiza campionatul mondial din 1974 — va propune pentru turneul final un alt mod de calificare după faza optimilor de finală: PRIMUL ȘI AL DOILEA CLASAT DIN FIECARE DIN

CELE PATRU GRUPE SĂ FIE REPARTIZATE ÎN DOUĂ SERII SEMIFINALE AI CĂROR CÎȘTIGATORI SĂ DISPUTE FINALA. „Considerăm că actualul mod de eliminare directă în sferturile de finală este prea dur și prea nedrept — a spus Joch. Este suficient ca o echipă mare să fie într-o zi proastă pentru a dispărea definitiv din cursă; în schimb, în sistemul pe care-l propunem, ea ar avea o șansă de a relua lupta”.

MIRCEA LUCESCU MULTUMEȘTE

ÎN NUMELE LOTULUI

La Gran Hotel din Guadalajara zilnic sosesc pe adresa echipei noastre naționale cîte 60-70 scrisori, expediate din țară de suporterii săi. Printre cei care, deși la

distanță, sînt alături de reprezentanții fotbalului nostru, am citit numele lui Ioan Bujdei din Iași, Ioan Boboceanu din București, Grigore Chiș din Zalău, Eugen Tagulea din Oradea, Narcisa Paraschiv din București, Stelian Cărbunaru din București, Marioara și Rodica Vernea din Constanța, Siru Samoilă din București, Elena Tudor din Galați, Aurica Mișailovici din Cernavodă, Lola Novac din Petroșani, Dumitru Constantinescu din Brăila, Grigore Iepure din Brașov, Ilie Nicolciou din Tg. Jiu și mulți alții.

Cum este foarte greu ca membrii echipei naționale să le răspundă tuturor, Mircea Lucescu — căpitanul reprezentativei — transmite prin intermediul revistei noastre mulțumirile din inimă ale întregului lot național, tuturor iubitorilor fotbalului din țară pentru frumoasele cuvinte de încurajare și urările lor de succes.

PESTE 4 ZILE,

ECHIPA ROMÂNIEI SE ȘI ÎȘI DEFINEȘTE UNSPREZECELE

Continuăm să numărăm zilele și chiar orele până la deschiderea celui de al IX-lea turneu final C.M., până la debutul reprezentativei noastre în jocul luptei teribilei grupe de la Guadalajara. Și nu numai noi. Întregul oraș a început să trăiască intens apropiatul eveniment. „O VERITABILĂ BĂTALIE DE GIGANȚI”, cum o califică un ziar local, referindu-se la valoarea și faima echipelor participante. Dintre ele, două se află aici: de la sosirea în Mexic, ROMÂNIA și CECOSLOVACIA, a treia — ANGLIA — a ajuns marți seară venind din Columbia, iar a patra, BRAZILIA, este așteptată pentru azi sau mâine, joi.

În această perioadă, Guadalajara prezintă condiții de climă neobișnuite pentru europeni, cărora le pune mai mari probleme decât altitudinea (orașul este situat la 1500 m deasupra nivelului mării). Într-adevăr, căldura este toridă, sufocantă (38 grade!). Este de presupus de pe acum că temperatura ridicată va face victime în timpul competiției, că vor fi posibile din această pricină înfringeri spectaculoase.

Din punctul de vedere al acomodării cu căldura, aici se subliniază faptul că echipa română, ca și cea cehoslovacă de altfel, a preferat să rămână la Guadalajara și să se antreneze pe o căldură de 30 grade, 35 grade și chiar 38 grade, susținând jocuri uneori chiar la „orele de vîrf” ale temperaturii (12. la amiază). Aceasta spre deosebire de brazilieni, care — după cîteva zile de ședere la Guadalajara — au plecat la Guanajuato (la 300 km distanță), izolindu-se într-un hotel, San Javier, cu o construcție asemănătoare unei fortărețe sau închisori, ceea ce le-a permis să se ferească de ochii indiscreți ai presei și curiosilor. Un ziarist mexican a și spus că e mai greu să stai de vorbă cu Pele decât să ceri un interviu unui președinte al republicii...

La Guanajuato, brazilienii s-au antrenat la o temperatură de numai 18 grade, deci la o diferență de 20 grade față de Guadalajara. Cum se vede, Zagallo a preferat să-și aco-

modeze jucătorii nu cu căldura, ci cu altitudinea, pentru că Guanajuato este la 2.000 m. Ca și englezii, care imediat după sosirea lor la Ciudad de Mexico, au plecat într-un turneu în Columbia și Ecuador jucînd la Bogota și Quito, orașe de mare altitudine (peste 2.000 m), dar pe o căldură de 18—20 grade.

NUMERELE DE PE TRICOURILE TRICOLORILOR

1. Răducanu, 21. Adamache, 22. Gornea (portari); 2. Sătmăreanu, 3. Lupescu, 4. Mocanu, 5. Dinu, 6. Dan, 12. Ivănescu, 13. Deleanu (fundasi); 10. Nunweiller VI, 13. Ghergheli, 15. Dumitru, 20. Pescaru (mijlocași); 7. Dembrowschi, 8. Dobrin, 9. Dumitrache, 11. Lupescu, 16. Neagu, 17. Tătaru, 18. Tufan, 19. Domide (atacanți).

Și comentarii tocmai această diferență o subliniază: unii au vrut să se obișnuiească cu căldura pe care se va juca la Guadalajara, alții — adversarii noștri — cu altitudinea. Cine are dreptate, vom vedea, conchid ei.

Ziaristi străini, acreditați și prezenți la Guadalajara, acordă o deosebită atenție delegației noastre, pe care o vizitează des și își procură subiecte de reportaje și interviuri. Ei subliniază grija cu care a fost ales locul de cazare, un hotel situat într-un cartier care oferă în primul rînd liniște. Atmosfera din sinul echipei este excelentă. Pe ziariști îi surprinde plăcut amabilitatea și veselia spontană a jucătorilor noștri care și-au cucerit foarte re-

pede
că —
— și-a
nul lo
il vom
se va
noastră
de ant
stată
de cot
de put
moral,
advers
mingea
în po
„imens
pe
Li
trache.

Aces
precier
nu ne
mul n
Atlas,
slab în
fel, Ră
iar în
primit
mul a
care și
direct,
noi, Să
simplu
poartă
bună i
genera
tuos. C
a fost
cedat
coresp
au vr
Dan f
Nunwe
a avut
Din at
che au
parțial
au juc
s-a ar

REPORTAJE, INTERVIURI, COMENTARII, ȘTIRI DE LA RA

ULTIMELE VEȘTI DIN CELELALTE GRU

MEXIC. — Pregătirile, foarte discrete, și jocurile echipei naționale sînt însoțite și de critici, care creează o atmosferă greu respirabilă de jucători. „Nici nu a pucăm să jucăm și o parte din public începe să ne molesteze” — a remarcat Pena căpitanul reprezentativei. Noi încercăm să jucăm cit mai bine, dar într-o astfel de atmosferă nu se poate. Dacă nu va înceta această campanie se va adevăra previziunea antrenorului sovietic Kacialin, care a spus că „atunci cînd vom juca cu Mexic, în prima repriză îi vom înfrunta noi pe jucătorii săi, iar în a doua ne va ajuta publicul lor să-i în-

treceam”.

Pe de altă parte, G. Canedo, președintele federației mexicane, a calificat drept „criminală” campania de denigrare a activității echipei naționale, pentru care pînă acum s-au cheltuit 16 milioane de pesos!

U.R.S.S. — Acum opt zile, jucătorii sovietici s-au instalat la Ciudad de Mexico, după un turneu în Columbia, unde au susținut

meciuri de verificare. În acest turneu, ei au lăsat o excelentă impresie, mai ales prin pregătirea lor fizică. Ziariștii prezenți în tribunele stadionului El Campino din Bogota n-au avut decât un cuvînt de apreciere: fenomenal! Kacialin a rezolvat problema portarului, deschisă prin acidentarea lui Rudakov în cursul turneului. Titular a devenit Kavazavili, iar ca rezervă l-a convocat pe veteranul Iasin, aflat însă în țară.

Ca și antrenorul mexican Cardenas, Kacialin a asistat duminică la meciul Belgiei de la Puebla. Într-un interviu, el a declarat scurt și cuprinzător: „Am venit să cîștigăm”.

BELGIA. — Goethals nu face nici un secret din antrenamentele echipei. „Cu antrenamente secrete sau nu — spune el — tot cel mai bun va cîștiga”. În ce privește șansele Belgiei, Goethals se arată rezervat: „N-avem o echipă mare, pentru că ne lipsește personalitățile de prim ordin, ci una onorabilă, constituind însă un bloc apt să facă să tremure adversarii mai buni”. În meciul de antrenament cu Leica, belgienii s-au amuzat marcînd 21 de goluri și primind doar unul... În schimb, duminică, cu America, a fost mai greu: 2-1. Goethals însă, este mulțumit de jocul echipei, dar consideră că jucătorii nu sînt încă acomodați.

EL SALVADOR. — Antrenorul Carrasco își continuă liniștit antrenamentele. Jucătorii cred că „La Vergine Bruna di Guadalupe”, patroana lor, îi va ajuta să producă un... miracol; s-au pus sub protecția ei de cînd au obținut calificarea pentru turneu final... Pe de altă parte, federația le-a promis prime serioase pentru fiecare punct cîștigat. Speranțe, speranțe...

URUGUAY. — Simbătă a terminat la egalitate, 1-1, cu echipa mexicană Atlante, iar duminică, întreg lotul a asistat la partida Italia-Toluca. Trei jucători (Castillo, Ubina, Rocha) sînt accidentați, iar alți trei — bolnavi de gripă. Un incident în sinul delegației: jucătorii Castillo și Fontes s-au bătut între ei la un antrenament și antrenorul Hohberg i-a consemnat două zile în hotel!

În altă ordine de idei, e de menționat încrederea antrenorului în posibilitățile echipei: „Grafic ultimelor jocuri, echipa a sosit bine pregătită în Mexic, nu avem probleme financiare și sînt siguri că va face o figură frumoasă”. Referindu-se direct la marea lor rival, Italia, Rocha — „tunarul” echipei — a spus: „Italia este foarte puternică, dar noi ne-am pregătit ca să batem echipe și mai puternice”. Jucătorii uruguayeni sînt însuflețiți de același cuvînt de

ordine: „În campionatul mondial nu există adversari ușori”.

ITALIA. — Duminică a evoluat la Toluca cu o echipă locală de care a dispus cu 5-3 (1-1). Antrenorul Valcareggi a rulat 21 de jucători (în repriza secundă formația a fost total modificată față de primele 45 de minute), singurul folosit de-a lungul întregii partide fiind Riva. De altfel, Riva, autor a două goluri, a fost cel mai bun jucător de pe teren.

SUEDIA. — Nord-europenii au sosit miercuri 20 mai la Toluca. Din cei 22 de jucători anunțați de Bergmark lipsește Grahm care este așteptat să sosească de la Zürich. Grahm activează în echipa elvețiană Grasshoppers. Marți, echipa Suediei a jucat pe stadionul din Toluca cu selecționata orașului. Pentru disputarea acestui joc a fost necesară aprobarea lui Stanley Rous, pentru că F.I.F.A. a interzis jocurile pe stadioanele unde vor avea loc meciuri în cadrul C.M. Există însă un precedent creat: partida disputată de Italia, duminică, tot la Toluca și aprobarea a fost dată.

ISRAEL. — Ultima formație sosită în Mexic, după un destul de lung stagi de pregătire la Colorado Springs și cîteva jocuri de verificare disputate în S.U.A. Antrenamentele, reușite, la altitudine și forma arătată de jucători au dus la concluzia că s-a realizat o bună pregătire, cu care echipa lui Schaffer să poată face față într-o grupă foarte grea. „Pentru noi va fi onorabil dacă vom reuși comportări demne. Dorim să lăsăm altă impresie, prin joc, decât aceea prin prisma căreia sîntem priviți de specialiști acum, înainte de turneul final” — a declarat antrenorul Schattler.

PERU. — Toți jucătorii au asistat duminică la meciul jucat de Bulgaria la Leon și au declarat că sînt pregătiți să facă față durităților echipei bulgare. Ca și reprezentanții Mexicului sau Cehoslovaciei, și peruvienii s-au antrenat în secret. În ultimele zile au plecat din hotelul pe care-l ocupau la Leon pentru a scăpa de vizite și suporteri. Didi a avut un incident cu reprezentanții ai cinematografului brazilien veniți să-l filmeze pe el și echipa sa tocmai în momentul cînd aveau un antrenament foarte important.

BULGARIA. — A evoluat duminică la Leon cu selecționata orașului: 3-3 (2-1), golurile bulgarilor fiind realizate de Jekov, Popov și Dermendjiev. Echipa antrenată de dr. Boșkov a condus cu 3-1, dar a cedat fizic în ultimele 20 de minute din cauza neadaptării la căldură și altitudine. Dintre jucători, Iakimov, Dermendjiev, Jekov și portarul Simeonov s-au dovedit cei mai bine adaptați.

R.F.A. GERMANIEI. — Formația vicecampionă a lumii a sosit cu o

săptămîna
măra 40
20 jucăto
spus că n
dial 70” a
ferit la
România,
parte la
pînă acu
clarifica
restabilit
ajunge d
turneul d
fotbalul
clima și
echipele
controlea
aceste
moase au
Haller a
rere a a
Schön:
„ropean v
MAROC
într-un h
deservit
legatia d
parte, la
orașului.
prevăzut
fricii este
garii, a
nevoit s
altul, den
se duc în
contrast
fac depla
Marocanii
de ce nu
se gîndes
echipă de
să. Dar e
ție, deși
căldura,
roc. Antr
crezătorii
va aplica
rate din
ata uri b
torilor săi

FART ÎN MEXIC!

TE SUB ARȘITA SOARELUI PT SĂ ÎNFRUNTE CAMPIONII MONDIALI

localnicilor, astfel
riu acești confrăți
de pe acum sprijiri.
Dar acest lucru
inci în ce măsură
u toate că echipa
ăluțit în partidele
dăriștii străini con-
noastră nu suferă
astă grupă atit
un solid suport
uta, indiferent de
reze cit mai mult
pupe mari nădejdi
ecanu — acest
um este calificat
teligență în joc a
nveille. Dumit-

de simpatie și a-
ă ne măgulesc, dar
ă uităm că la ulti-
trenament, cel cu
stră s-a comportat
ipartimentele. Ast-
scăpat două mingi,
său Adamache a
i parabile. La pri-
vat și Nunweiller,
marcat adversarul
leu gol primit de
s-a uitat pur și
randilla trage la
e fund a fost mai
e cu Dinu, dar în
n plasament defec-
fost activ și dacă
apă pauză s-a pro-
pentru că n-ar fi
ntru că antrenorii
lice și formula cu
tral și Dinu half.
muncet mult, dar
redus în apărare.
ucescu și Dumitra-
s, dar și ei numai
în special Dobrin
slab, Dembrovski
pirut. Introducerea

ZICEANU

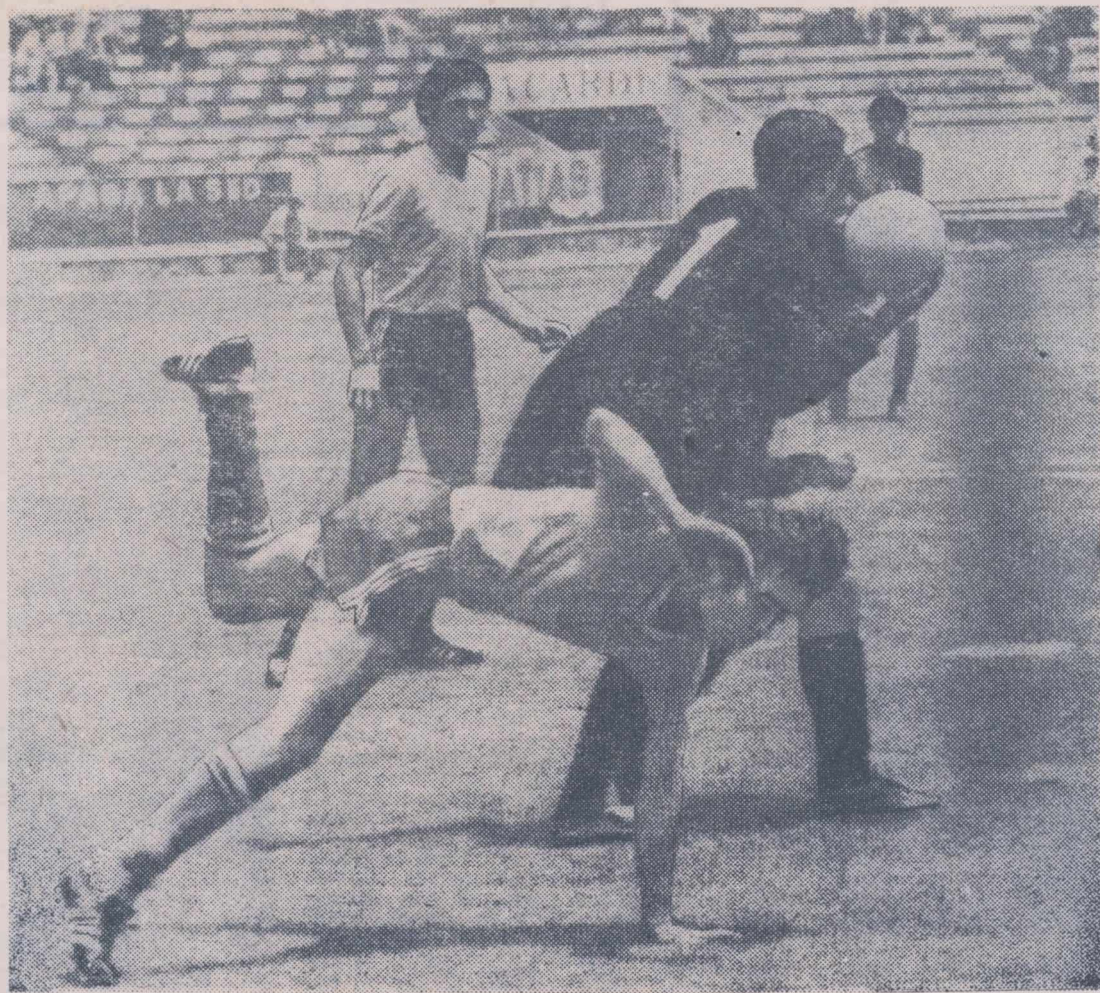
Delegația nu-
ne dintre care
despre care s-a
t pentru „Mun-
accidentului su-
în meciul cu
lot și a luat
namentele de
e altfel, o de-
ă sunt perfect
ingerea că vom
finală. Cred că
va fi marcat de
ee? Pentru că
a vor favoriza
i fotbal lent și
it balonul. Sub
erspectivă fru-
Declarația lui
azisă de o pă-
i său, Helmuth
că fotbalul eu-
pe cel sud-a-

uit la început
de apă caldă și
pur telefon. De-
zarea în altă
a" din centrul
de antrenament
prezentanta A-
de echipa Bul-
marocani sint
gătească pe un
ără gazon, unde
tobuz vechi, în
ele noi cu care
delalte echipe.
tați, se întreabă
ați și înțelegi și
considerați ca o
ără nici o șan-
nează cu ambi-
dează greu cu
decit în Ma-
nici este în-
El a declarat că
părării aglome-
isă prin contra-
apiditatea jucă-

lui Tătaru a fost utilă: el a dat
avint atacului, care a devenit mai
incisiv.

În general, echipa a practicat un
joc lent, fără vlagă, cu multe pase
greșite. În prima repriză a jucat
mai bine, dar a ratat 3 ocazii și a
avut 2 bare. În a doua a slăbit.
Atlas a dominat și a provocat multe
breșe în apărarea noastră. După
meci, jucătorii noștri au acuzat su-
focare din cauza căldurii, că au re-
zistat doar în primele 45 de
minute. Ziarul „El Occidental” a scris
în cronică sa că românii au arătat pu-
țin și a subliniat greșelile: apărare
individuală și lipsă de insistență în
atac. Într-o declarație, președintele
clubului Atlas, Juan de la Torres
spune: „Dacă România va juca
astfel nu va fi echipa surpriză aș-
teptată de toată lumea”.

Ca urmare a acestui meci nesatis-
făcător, dimineață s-a ținut o ședin-
ță de analiză severă a comportării
echipei, iar după amiază jucătorii
au luat parte la un antrenament,
mai ușor pentru cei care au disputat
în întregime meciul cu Atlas, și mai
tare pentru rezerve și cei care au
fost folosiți în ajun doar o repriză.
Marți dimineață a avut loc un nou
antrenament, ușor, lângă hotel, iar
după amiază, pe stadionul „Guada-
lajara”, un meci de antrenament în
3 reprize a 40 minute cu echipa de
tineret a clubului gazdă. Rezervele
au jucat în două reprize, titularii
într-una. Lupescu, ușor accidentat
în partida de duminică, n-a făcut
antrenament luni și nici Dumitrache
care se resimte încă la gleznă. Ră-
ducanu fiind răcit, a făcut o pregă-
tire ușoară.

GUADALAJARA. Foră din partida de verificare sustinută de tricolorii noștri în
compania formației Atlas (2-2). Dumitrache și Dembrovski se află în carul
echipei mexicane, dar portarul Vargas sloboază atacul jucătorilor noștri
Telefoto: AGERPRES — A. P.

PREPARATIVELE ADVERSĂRILOR NOȘTRI

CEHOSLOVACIA

NICI UN MECI!

Echipa lui Josef Marko continuă
a fi una dintre cele mai
misterioase, în sensul că tehnici-
enii prezenți în capitala statu-
lui Jalisco nu pot să-și dea

1. Viktor, 22. Vencel, 13.
Fleșar (portari); 2. Dobias, 3.
Migas, 4. Hagara, 5. Horvath,
12. Pivarnik, 14. Hrivnjak, 15.
Zlocha (fundasi); 6. Kvasnjak,
9. Kuna, 16. Hrdlicka, 17. Pollak
(mijlocași); 7. B. Vesely, 8.
Petras, 10. Adamec, 11. Jokl,
18. F. Vesely, 19. Jurkanin, 20.
Albrecht, 21. Ciapkovič (ina-
ntași).

ANGLIA

JOC CU PASE LENTE

După cum se știe, Anglia a
jucat duminică, la Quito, cu
reprezentativa Ecuadorului în
fața căreia a câștigat cu 2-0
(1-0) prin golurile marcate de
Lee (min. 4) și Kidd (min. 77).
Englezii au folosit o așezare
1-4-2-4 și au realizat un joc

apreciat în general ca slab.
Foarte mulți dintre cei 36.000
de spectatori au părăsit stadi-
onul înainte de final. Comenta-
torii prezenți remarcă jocul de
pase lente al englezilor, la
mijlocul terenului. Dintre jucă-
tori, doar Ball și Mullery s-au
remarcat în joc, în timp ce
Hurst și Bobby Charlton doar
prin ratări. Echipa secundă a
Angliei a jucat tot la Quito, în
deschiderea meciului de mai
sus, înfrângând campioana Ecua-
dorului, Liga Deportiva Uni-
versitaria, și câștigând cu 4-1.
Jackie Charlton și Hunter au
ieșit în mod special în evidență.

Iată formația pe care a ali-
niat-o Sir Alf Ramsey în parti-
da cu Ecuador: Banks — New-
ton, Cooper, Mullery, Labone,
B. Moore, Lee (min. 46). Kidd,

1. Banks, 12. Bonetti, 13.
Stepney (portari); 2. Newton,
3. Cooper, 5. Labone, 6. Bob-
by Moore, 14. Wright, 16.
Hughes, 17. Jackie Charlton,
18. Hunter (fundasi); 4. Mul-
lery, 8. Ball, 9. Bobby Char-
lton, 11. Peters, 15. Stiles, 19.
Bell (mijlocași); 7. Lee, 10.
Hurst, 20. Osgood, 21. Clarke,
22. Astle (înaintași).

Ball, B. Charlton (min. 46 :
Saddler), Hurst, Peters.
Echipa Angliei a sosit marți
la Guadalajara.

BRAZILIA

IMPRESIILE LUI

COVACI ȘI NICUȘOR

Duminică, la Irapuato, echi-
pa Braziliei a câștigat cu 3-0
în fața unei echipe din mijlocul
clasamentului campionatului
mexican. 15.000 de spectatori au
asistat la evoluția dublilor cam-
pioni mondiali care au marcat
prin Paulo Cesar (min. 58), Ro-
berto (min. 85), Rivelino (min.
90).

Antrenorii noștri Ștefan Co-
vaci și Nicușor au urmărit ace-
astă partidă și iată, succint,
observațiile lor asupra jocului
brazilienilor: 1. apărarea este
foarte bună, elastică, excelentă
la mingile înalte; 2. cel mai
bun jucător al echipei este
Rivelino care face întreg jocul;
3. Pele n-a impresionat, mobili-
tatea lui pare insuficientă. A
jucat retras, pîncheurul for-

1. Felix, 12. Ade, 22. Leao
(portari); 2. Brito, 4. Carlos
Alberto, 6. Marco Antonio, 14.
Baldochi, 15. Fontana, 16. E-
veraldo, 17. Joel, 21. Ze Maria
(fundasi); 3. Piazza, 5. Clo-
doaldo, 8. Gerson, 11. Rivelino
(mijlocași); 7. Jairzinho, 9.
Tostao, 10. Pele, 12. Roberto,
18. Paulo Cesar, 19. Edu, 20.
Zario (înaintași).

INTERVIU CU ANGELO NICULESCU

CONCLUZIILE VERIFICĂRILOR

Foarte reținut în declarațiile sale făcute prosei înainte de partida de
duminică, ANGELO NICULESCU a devenit și mai rezervat după această
întâlnire de verificare cu Atlas. Firește că și el a fost nesatisfăcut de com-
portare, dar nu și-a pierdut încrederea în echipă.

— Evoluția ei, a spus ANGELO NICULESCU, are o explicație: nu este
încă aclimatizată cu căldura mare la care am programat, în mod intențio-
nat, cele mai multe din antrenamente și jocurile de verificare. Dar, sint sigur
că jucătorii vor depăși această perioadă și că în meciul cu Anglia vor da
randamentul așteptat.

— V-ați fixat asupra formației pentru meciul inaugural cu Anglia?

— Da, după ce am supus unei verificări prelungite trei dintre jucătorii
vizați să fie titulari: Dobrin, Neagu și Dan. Cum ei nu au corespuns, am
renunțat, astfel că împotriva Angliei vom alinia formația: RADUCANU —
SĂTMAREANU, LUPESCU, DINU, MOCANU — GHERGHELI, NUN-
WEILLER VI — DEMBROVSKI, TĂTARU, DUMITRACHE, LUCESCU.

— Care va fi programul de pregătire de săptămîna aceasta?

— Bineînțeles că antrenamentele vor continua zilnic cu tot efectivul,
dar un accent special va fi pus pe titularii echipei. Formația pe care am
spus-o, va susține joi ultimul meci de verificare, în compania echipei clu-
bului F.C. Oro. Jocul se va disputa cu porțile închise, fără public, și va
incepe la ora 16, aceeași la care vom juca la 2 iunie. Sper că de data aceas-
ta, dat fiind faptul că este ultimul meci de antrenament cu adversar pu-
ternic, jucătorii vor juca mai bine, la nivelul pe care-l dorim realizat în
confruntarea cu campioana mondială.

Nutrim și noi aceeași speranță.

REALITATE SAU PROVOCARE?

Ziarele apărute marți dimineață, în Mexic publică
o știre senzatională, care a avut efectele unei „bom-
bă” printre iubitorii fotbalului: echipa Angliei a
sosit la Ciudad de Mexico fără căpitanul ei, famo-
sul Bobby Moore, reținut la Bogota, în Columbia,
de poliție, sub acuzația de furt!

Ce s-a întîmplat? Iată relațiile preselor mexicane.

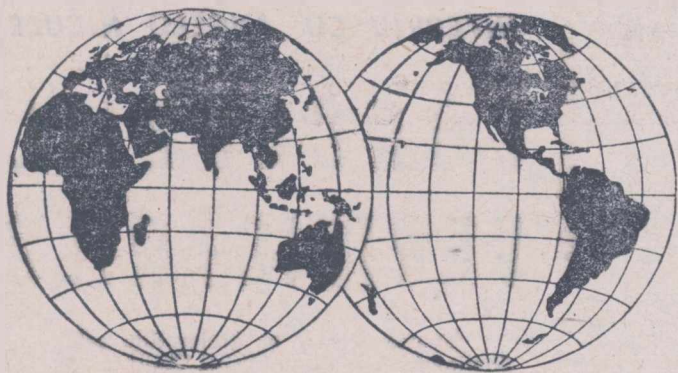
În timpul petrecut în Bogota, trei jucători englezi
au vizitat un magazin de bijuterii. După plecarea
lor, vânzătoarea a constatat dispariția unei brățări de
aur în valoare de 1.300 dolari. Imediat ea a sesizat
poliția, afirmind că unul din jucătorii englezi ar fi
sustras colierul, pentru că alți clienți nu a avut în
acel moment. Echipa Angliei, însă, plecase cu avio-
nul la Quito, în Ecuador. Rămînea să se aștepte
înapoierea ei la Bogota, pentru că drumul spre Ciu-
dad de Mexico pe aici trecea. La aeroportul din Bo-
gota, cînd lotul englez se pregătea să urce în avion,
poliția l-a arestat pe Bobby Moore, ca fiind autorul
presupus de vânzătoare, al furtului. Protestele delega-
ției engleze au fost inutile. Echipa a plecat fără
căpitanul ei, reținut de poliție. Anchetat în prezența
unui fost ministru columbian de justiție, reprezen-
tanți al conducerii echipei și al ambasadel britanice,
Bobby Moore a tăgăduit învinuirea care-i se aduce,
sustîinîndu-și cu tărie nevinovăția și declarînd că
totul este o înscenare. Ancheta continuă la ora la
care transmit această știre, de mare senzație în lu-
mea fotbalului și exploatată la maximum de ziarele
dornice de asemenea „bombe”.

Întrebat de zăriștii ce părere are, Sir Stanley Ebo-
s-a abținut de la orice comentariu.

În schimb, Alf Ramsey, antrenorul echipei Angliei
vădit revoltat de acest proces fără precedent, a spus
că „în cluda acestei provocări, moralul echipei n-a
fost afectat deloc, dimpotrivă, el s-a întărit și mai
mult”.

Opinia publică de aici așteaptă cu nerăbdare evo-
luția evenimentelor în jurul unui strălucit fotbalist
a cărui prezență la Guadalajara a început să fie pusă
sub semnul întrebării.

UN DUEL DE 40 DE ANI

AMERICA 4 - EUROPA 4

Asadar, EUROPA 4 — AMERICA 4, în marele meci început acum 40 de ani pe stadioanele din Montevideo, capitala Uruguayului. Un 4-4 care a avut ca bază de plecare anul 1904 când un francez, Robert Guerin, a fondat F.I.F.A., la 21 mai al acelui an, cu participarea Franței, Olandei, Belgiei, Elveției, Danemarcei, Suediei și Spaniei. Asociația și-a propus crearea unui „campionat grupul echipele campioane ale țărilor lor”.

A trebuit să se aștepte 26 de ani pentru a asista la realizarea practică a ideii lui Robert Guerin, preluată de un alt francez, Jules Rimet, un avocat trecut de prima tinerețe, care a avut inteligența să înțeleagă că turneul din cadrul Jocurilor Olimpice era drumul care putea permite Cupei lumii de a ieși din domeniul imaginației: 14 echipe participaseră la J.O. de la Anvers din 1920, 22 la Paris în 1924, 17 la Amsterdam în 1928 (printre acestea din urmă — cinci venite din America). Era făcută, deci, demonstrația că o competiție internațională de fotbal nu mai era o utopie. Pe de altă parte, diminuarea numărului participan-

telor la Amsterdam proba că pentru a continua pe drumul dezvoltării, o competiție de fotbal trebuie să se separe de o manifestare polisportivă. Folosindu-se de aceste argumente, Jules Rimet, devenit președintele F.I.F.A., a întrunit adunarea unanimității a congresului ținut în 1929 la Zürich și Uruguayul a primit însărcinarea de a organiza prima Cupă a lumii. Și, astfel, a început marele „meci” care punctează din 4 în 4 ani viața fotbalistică a lumii, care face ca în perioadele dintre Jocurile Olimpice să bată mai puternic inimile celor ce iubesc sportul rege. Până acum scorul este egal: 4-4; de patru ori au cucerit „Zeita de Aur” reprezentatele Europei, de patru ori cele ale Americii (de Sud).

Ediția a 9-a, care este gata să înceapă, va fi hotărâtoare și nu numai pentru viitorul competiției: dacă ea va reveni Uruguayului, Italiei sau Braziliei, „Cupa Jules Rimet” va trece definitiv în istorie și o altă îi va lua locul. Odată cu ea, un nou duel va începe.

Echipa Italiei, campioană mondială în 1938. În centrul fotografiei — Vittorio Pozzo, selecționerul „squadrei azzurra”, victorioasă pentru a doua oară în înfrângerea supremă

1930 AMERICA 1 EUROPA 0 URUGUAY

20 000 DE ARGENTINIENI TRAVERSEAZĂ RIO DE LA PLATA

Pornită din start ca mare favorită datorită titlurilor de campioană olimpică cucerite în 1924 și 1928, echipa miciei republici din America de Sud, Uruguay, avea să confirme așteptările și să devină prima campioană a lumii deshidzind scorul „meciului”: lumea nouă conduce cu 1-0 în fața

bătrînului continent. continent unde fotbalul cunoscuse prima lui formă de organizare. Numai că Anglia, în „splendida sa izolare”, nu a luat parte la prima confruntare mondială (așa cum va face și la următoarele două ediții) decit prin cițiva „observatori”.

Si nu se putea ca America să piardă ocazia: la startul dat în ziua de 13 iulie la Montevideo s-au aliniat nouă echipe din cele două Americi (Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Mexic, Paraguay, Peru, S.U.A., Uruguay) și numai patru din Europa (Belgia, Franța, Iugoslavia și România). Ca omagiu adus lui Jules Rimet pentru munca sa în vederea punerii pe picioare a acestei mari întreceri sportive, echipa Franței are onoarea de a juca meciul de deschidere din prima Cupă a lumii și bate Mexic cu 4-1. Dar dintre cele patru formații europene, doar Iugoslavia va reuși să ajungă în semifinale, americanii impunându-se cu trei echipe, printre care și cea a S.U.A.! România, în binecunoscuta sa odisea, avea să se impună în fața echi-

pei Peru (3-1), plătind victoria cu grava accidentare a lui Steiner și Stanciu. Din această cauză, în fața Uruguayului, alinăm o echipă incompletă și timorată care, în plus, întâlnește în persoana arbitrilor brazilian A. Rego, un suporter al... echipelor sud-americane. Ca urmare, 0-4. În semifinale, ultima posibilitate a Europei de a deschide scorul este eliminată odată cu înfrângerea Iugoslaviei: 1-6 cu Uruguay. În ceaaltă semifinală, scor identic: Argentina — S.U.A. 6-1.

Deci încă înaintea finalei scorul era 1-0 în favoarea Americii. Lumea nouă sărbătorea această victorie (indirectă) printr-un meci în familie între două țări vecine: Argentina — Uruguay.

Cu o zi înaintea finalei, 20 000 de argentinieni traversează estuarul Rio de la Plata. Zece pacheturi participaseră la această invazie a orașului campionatului mondial. O adevărată armată veselă, bine dispusă, purtând drapel și banderole, parcurgea străzile capitalei strigând: „Argentina, si! Uruguay, no!”

Si meciul începe în fața tribunelor arhipline ale lui Estadio Centenario, inaugurat cu acel prilej. Un contraatac al lui Dorado permite Uruguayului să deschidă scorul contra cursului jocului. Dar argentinienii egalază repede prin Peucelle și iau avantaj prin Stabile. După pauză, Cea, Iriarte și Castro aduc „echipei celeste” victoria așteptată de o țară întregă. Asadar, Uruguay — Argentina 4-2 (1-2).

Toată noaptea, pe străzile din Montevideo mulțimea va cînta și va dansa în sunete de claxoane și sirene de vapor (ceea ce dovedește că nopțile milaneze de

după marile victorii reușite pe San Siro nu constituie o noutate în materie...) în timp ce guvernul decretază ziua de 31 iulie drept sărbătoare națională.

1934

AMERICA 1

EUROPA 1

ITALIA

A DOUA „CUPA A LUMII” — O CHESTIUNE A EUROPIENILOR

32 de națiuni s-au angajat în a doua Cupă a lumii și este necesară o competiție preliminară pentru a selecționa cele 16 formații ce vor participa la turneul final din Italia. De ce în Italia, această țară care absentează la competiția din 1930? Pentru că federația italiană dispunea de opt stadioane cu o medie de 50 000 de locuri fiecare. În plus, guvernul promisesese comitetului de organizare tot sprijinul său.

Cei de la Montevideo n-au uitat însă că Italia n-a fost prezentă în 1930. Ca urmare, „echipa celestă”, campioană a lumii, nu va fi printre oaspeții „squadrei azzurra”. Alții spun că Ballesteros, Mascheroni, Andrade, Scaroni, Iriarte și ceilalți au îmbătrinit și nu și-au găsit succesori pe măsură. Cît despre Argentina și Brazilia, în Italia n-au deplasat jucătorii de elită.

România, o prezentă de rangul I în fotbalul european, se califică pentru turneul din Italia în dauna Elveției și Iugoslaviei.

dar nu poate trece de Cehoslovacia (1-2) în nici acum uitatul meci de la Triest.

Brazilia (1-3 cu Spania) și Argentina (2-3 cu Suedia) fiind eliminate, sferturile de finală devin o chestiune strict europeană. Deci, înaintea finalei, se știa că scorul în „meciul” Europa — America va deveni egal: 1-1. „Squadra azzurra” inaugurează politica sa de folosire a jucătorilor „oriundi”; sint întrebuințați trei fotbaliști argentinieni de origine italiană. Doi dintre ei — Orsi și Guaita — remarcabili atacanți, cel de-al treilea — Monti — un apărător (jucase în echipa Argentinei la ediția din 1930) devenit celebru prin brutalitățile lui. Cu toate astea, italienii depășesc greu Spania și numai în al doilea joc. În semifinale: Cehoslovacia — Germania 2-1 și Italia — Austria 1-0 pentru ca în finală Italia să triumfe după 120 de minute de joc în fața Cehoslovaciei: 2-1 (0-1, 1-1).

1938

AMERICA 1

EUROPA 2

ITALIA

„DAR BRAZILIA ANUNȚA VICTORIA DIN 1958

Competiția debutează cu un fapt fără precedent: nimeni nu se oferea s-o organizeze! F.I.F.A. face apel la participantele primelor două ediții. Se oferă Franța, apoi un „triumvirat” alcătuit din Franța, Belgia și Olanda. F.I.F.A. nu e de acord cu a doua soluție și ediția 1938 este atribuită Franței. Progresia continuă — participă 36 de națiuni. Dar chiar dacă America Centrală este puternic reprezentată prin opt echipe (dintre care una singură se va califica pentru competiția finală) și Asia are două (Japonia și Indiile Olandeze), America de Sud (cu o excepție: Brazilia) boicotează în continuare competiția. Au gândit, oare, sud-americani că, organizându-se pentru a doua oară consecutiv în Europa, a fost violată regula alternanței în Cupa lumii?

Chiar dacă nu uităm de Cuba, învingătoare în eliminatoarele Americii Centrale și calificată în sferturile de finală prin victoria asupra României (2-1 după 3-3), reprezentarea Americii Latine e foarte restrinsă pentru a pune în cauză supremația europeană afirmată în 1934. Din fericire, pentru echilibrarea forțelor, Brazilia prezintă o echipă de prima clasă a cărei virtuozitate ofensivă stupefiază publicul din Strassbourg, martor la extraordinarul meci cu Polonia, din optimi. Brazilia reușește un adevărat festival fotbalistic. Vedeta polonezilor, Wilimowski, este unul dintre cei mai buni atacanți europeni. Brazilienii sint conduși de Leonidas, „diamantul negru”, posesorul unei virtuozități ieșite din comun. La pauză, 3-1 pentru fotbalistii de peste ocean. În timpul pauzei, asupra stadionului se abate o ploaie puternică și terenul devine greu. Brazilienii nu se mai regăsesc, în timp ce polonezii știu să profite și, conduși de Wilimowski, devin de o eficacitate nebănuită: 4-4 în min. 90. Reapare soarele, terenul se mai usucă și, în prelungiri, brazilienii cîștigă cu 6-5!

Deși trece greu și de Cehoslovacia, Brazilia se impune drept cea mai talentată echipă. Alături de Leonidas, activează Tim. un dribleur cum nu s-a mai văzut pe terenurile europene. Dar în

meciul cu Italia, Brazilia pierde cu 2-1. Înfrângerea este pusă mai mult pe seama greselilor selecționerului Adhemar Pimenta care aliniază o formație fără vedetele Leonidas și Tim. De ce? „Mi păstrez pentru finală!”, răspunde el întrebărilor puse înaintea meciului. Ungaria, fără să facă prea mult zgomot, dar alinind o formație de mare valoare, cu o linie de atac celebră (Sas, Vincze — Szengeller — Sarosi — Titkos), se califică în finală unde Foni și Rava pe de o parte, Piola și Meazza pe de alta, aduc Italiei a doua victorie: 4-2 (3-1). Europa conduce cu 2-1 în meciul cu America.

...Dar, dacă Leonidas și Tim ar fi jucat la Marsilia contra Italiei? Învinșă, Brazilia a demonstrat, totuși, o clasă de joc ridicată, pe care o va proba în 1958 și 1962.

C.M. — 1954. Liebrich, „ajutat” de Fritz Walter, arată mulțimii „Cupa Jules Rimet” cucerită la Berna

1950

AMERICA 2

EUROPA 2

URUGUAY

172.772 SPECTATORI PE MARACANA

La 20 iunie 1938, a doua zi după victoria Italiei, s-a stabilit ca viitoarea întrecere mondială să aibă loc în 1942. Doar ziua și locul trebuiau stabilite de congresul F.I.F.A. care urma să se

întreunească în 1940, la Luxemburg. Dar totul a fost dat peste cap de război. „Zeita” a fost ascunsă: pe tot timpul conflagrației a stat într-o valiză, sub un pat, la Olerino Barassi, unul din

Brazilienii triumfă în 1958. Cupa se află în mîini bune. Bellini o arată tuturor

1958

AMERICA 3

EUROPA 3

B

O AȘEZARE CARE REVOLUȚIONEAZA FOTBALUL: 1-4-2-4

Suedia rece și ploioasă primește cele 16 echipe cu brațele deschise și zecile de mii de spectatori care iau cu asalt stadioanele, aduc „Cupei lumii” fundalul sonor și succesul de public de care are nevoie.

Se părea că în duelul America — Europa scorul va continua să se mărească în favoarea celei din urmă, pentru că mai multe echipe venite de peste ocean sînt eliminate cu ușurință: Argentina, Paraguay, Mexic, părăsesc competiția. În sferturile de finală rămîne doar Brazilia alături de șapte formații din Europa: Tara Galilor, U.R.S.S., Suedia, R.F.G., Iugoslavia, Irlanda de Nord și Franța. Franța, care va juca un rol de prima mină în această a 6-a ediție a Cupei lumii. Dar unde este Ungaria? Ea va fi eliminată, pierzînd în fața Suediei (1-2) și a Țării Galilor (1-2), cîștigînd doar cu Mexicul (4-0), ceea ce nu va fi suficient pentru calificare în sferturi.

În schimb, Brazilia își dovedește forța pe măsură ce competiția se apropie de final, pentru că în primele meciuri, cu toate că învinseseră Austria (3-0) și URSS (2-0) și terminaseră la egalitate cu Anglia (0-0), brazilienii nu lăsaseră o impresie deosebită. Ceea ce a plăcut însă în jocul lor — merit al antrenorului Vi-

cente Feola — a fost spiritul ofensiv. Nu e mai puțin adevărat că în linia lor de atac operau cîțiva dintre cei mai buni atacanți ai lumii, în rîndul cărora strălucise o perlă neagră de nici 17 ani — Pele. Necunoscutul, pe atunci, Pele. Poate tocmai de aceea acest prim campionat mondial al lui va fi singurul în care va juca tot timpul. Abia din semifinale Brazilia va arăta ce știe. Dacă pînă atunci marcase doar șase goluri (fără să primească vreunul), în cele două care au mai urmat, Pele și conaționalii lui au marcat 10 goluri: 5-2 (2-1) cu Suedia în finală!

Odată cu victoria sa, Brazilia nu numai că a egalat scorul în meciul Europa — America (3-3), dar a adus în lumea fotbalistică acea așezare 1-4-2-4 care avea să revoluționeze soccerul mondial. Cum s-a ajuns la ea? Se pare că Vicente Feola, conștient că apărarea sa e mai slabă decît atacul, a retras unul dintre atacanți în linia de fund pentru a o întări, linia ofensivă — socotînd el — puțin activă și în patru oameni. Succesul a fost deplin și Brazilia va reuși pentru prima dată în istoria campionatului mondial să obțină victoria pe un continent advers.

Pentru că 16 țări din Africa se retrag din competiție deoarece F.I.F.A. rezervase un singur loc pentru trei continente: Asia, Africa și Australia. Cea de-a 17-a echipă retrasă, Coreea de Sud.

Duelul se părea că va fi tot între cele două continente. Nimeni nu acorda vreo șansă reprezentativei R.P.D. Coreene. Or, tocmai aceasta a reușit marea surpriză: pentru prima dată Asia a fost reprezentată de o echipă în sferturile de finală, datorită victoriei reușite în fața Italiei (1-0) și a egalului (1-1) cu Chile, care au adus echipei venite de la soare răsare, locul II în grupă.

Față de precedentă întrecere, World Cup-ul se dispută sub semnul jocului ofensiv. Totodată, se constată recrudescența jocului violent, care începuse să dea semne de viață încă de la ediția din Chile. Jocul dur a fost cel care a făcut K.O. echipa Braziliei, Pele fiind cel care încercat: Jecevil rănește în cursul meciului Bulgaria — Brazilia (0-2), pentru ca portughezul Morais să-l scoată definitiv de pe teren în partida Portugalia — Brazilia (3-0). Fără Pele, campioana lumii capotează și în fața Ungariei, după un joc de mare spectacol (1-3). Adăugînd eliminarea Argentinei (0-1 cu Anglia) și R.P.D. Coreene (3-5 cu Portugalia după ce a condus cu 3-0!), aflăm semifinalele fără nici o reprezentantă a celorlalte continente. Patru formații din Europa.

Ediția engleză a C.M. a fost marcată însă și de nenumărate incidente, unele datorate arbitrilor, dar și a fotbalului dus pînă la extrema durității. Să reamintim însă de partidele

conducătorii echipei italiene. Abia la 1 iulie 1946 a avut loc congresul F.I.F.A. care trebuia să se țină cu șase ani mai devreme. El a încredințat Braziliei sarcina de a organiza a patra ediție a campionatului mondial.

La Rio de Janeiro, în loc de 16 echipe cite se calificaseră, se prezintă doar 13: Turcia, Scoția și India au decis să nu participe la faza finală, iar Franța (care fusese eliminată de Iugoslavia), a refuzat propunerea de a veni în locul Scoției.

Pentru a da competiției o strălucire nemaiafinsă, brazilienii au construit, în doi ani, Maracana, cel mai mare stadion din lume, a căruia inaugurare a avut loc odată cu meciul de deschidere, la 24 iunie 1950: Brazilia — Mexic 4-0. În continuare, însă, marii favoriți sînt ținuți în loc de lacătul elvețian. Flavio Costa, selecționerul brazilian, are atunci ideea de a constitui, pentru a înfrunta Iugoslavia în meciul ultimei șanse, tripleta Zizinho — Ademir — Jair. Ea învinge cu 2-0 o echipă în care activau Mitici, Bobek, Ceaikovski. Dar celelalte europene? Deținătoarea titlului, Italia, pierde în fața Suediei, iar Anglia, care apare pentru prima dată în competiția mondială a fotbalului, deși prezenta o formație de celebrități — Ramsey, Wright, Morsensen, Mannion, Finney — pierde în fața S.U.A. cu 1-0. Seria finală reunește două formații sud-americane (Brazilia și Uruguay) și două euro-

pene (Spania și Suedia). Totul pare să contribuie la triumful echipei din țara Amazoanelor: 7-1 cu Suedia, 6-1 cu Spania. În schimb, Uruguay, deși în grupa preliminară eliminase Bolivia cu scorul record al întregului campionat (8-0), se impune cu greu: după un umilitor 2-2 cu Spania (aceeași Spanie care cedase cu 1-7 în fața Braziliei), se impune greu și în fața Suediei: 3-2.

La 16 iulie, finala. Pentru a cuceri „coroana”, Braziliei îi era suficient și un meci egal; Uruguay avea nevoie de victorie. În tribune: 172 772 spectatori. Brazilienii sînt ușor crispați. Ei domnă, dar se lovesc de o apărare decisă, dominată de mijlocașul central Obdulio Varela. Abia după pauză — în tunete de plauze — Friaca deschide scorul: 1-0. Uruguayenii atacă, atacă obligînd adversarul să se apere. Schiaffino egalează (min. 67) printr-un vole, iar Ghiggia (min. 79) șutează fără speranță pentru portarul Barbosa; 1-2. Marea surpriză s-a produs. În confuzia generală, Jules Rimet nu parvine să înmîneze Cupa lui Obdulio Varela decît grație intimplării: l-a întîlnit pe acesta în mijlocul publicului care părăsea stadionul.

Marea revanșă a Americii de Sud, care ocupă primele două locuri în C.M., va fi pentru Brazilia evenimentul cel mai umilitor din istoria sa fotbalistică.

America egalează scorul: 2-2.

1962

AMERICA 4

EUROPA 3

B

INCEPE DOMNIA „FOTBALULUI FARA GOLURI”?

* Cea de-a 7-a confruntare mondială a fost programată tocmai în Chile. Se părea că întrecerea nu va fi prea onorată pentru că această țară din America de Sud părea încă pentru mulți ca fiind la... capătul lumii. În plus, un recent și dezastruos cutremur marea nesiguranța asupra disputării competiției pe aceste meleaguri. Și, totuși, la 30 mai 1962, cele 16 calificate s-au aliniat pe stadioanele de la Arica, Santiago, Vina del Mar și Rancagua.

Prin ce va fi importantă această ediție? În primul rînd prin apariția jocului defensiv — a „betonului”, cum a fost denumit — ca și a violenței, fidelă însoțitoare a defensivei cu orice preț. Dar nu numai atît. Această Cupă a lumii a dovedit că o echipă socotită modestă, fără o carte de viză deosebită, poate să reușescă rezultate dintre cele mai bune dacă are un cîrmaci de valoare care știe nu numai s-o pregătească din punct de vedere pur fotbalistic, ci și psihic, adică știe s-o debaraseze de toate complexele și să-i impulsioneze pe jucători. Aceasta a fost Chile și antrenorul ei, Fernando Riera.

Așadar, betonul își face apariția pe stadioanele lumii. Odată cu el dispar golurile — frumusețea fotbalului: R.F.G. — Italia 0-0, Brazilia — Cehoslovacia 0-0, Argentina — Ungaria 0-0, Anglia — Bulgaria 0-0, sau: Cehoslovacia — Spania 1-0, Spania — Mexic 1-0, Argentina — Bulga-

ria 1-0, Iugoslavia — R.F.G. 1-0, Cehoslovacia — Ungaria 1-0, Chile — Iugoslavia 1-0. Cu adevărat, fotbal fără goluri. Cu toate astea, tocmai finala, disputată între Brazilia și Cehoslovacia, demonstrează frumusețea fotbalului. Ambele echipe abandonează prudența dusă la extrem și dau prioritate jocului ofensiv.

Cu o echipă mai puțin puternică decît în 1958, cu Pele scos de pe teren încă din optimi dar cu Amarildo — noua stea — în linia de atac, Brazilia reușește a doua victorie consecutivă și America conduce cu 4-3 în meciul cu Europa. De remarcă că nu mai puțin de opt jucători dintre cei încoronați cu patru ani în urmă la Stockholm, fac parte și acum din echipa campioană a lumii.

1954

AMERICA 2

EUROPA 3

R.F. a GERMANIEI

FORMIDABILUL MECI UNGARIA — URUGUAY

Se pare că a devenit o regulă ca o ediție să revină sud-americanilor, iar cealaltă europeanilor. Astfel, dacă în 1950 Cupa aveau să și-o dispute două reprezentative ale Lumii noi, în 1954, cele mai puternice se vor dovedi R.F.G. și Ungaria. În competiția din Elveția, echipa care strălucește, care domină mai bine de trei sferturi din timp, este cea a Ungariei. De patru ani nu cunoscuse înfrîngerea și evoluia mercur în aceeași alcătuire. Totul indică o plimbare pentru echipa dunăreană: 9-0 cu Coreea de Sud, 8-3 cu R.F.G. La acest 8-3, însă, s-a petrecut un fapt neglijat de cei mai mulți, fapt care avea să-i arate consecințele mai tirziu: Puskas, creierul formației ungare, este rănit de Liebricht. El nu va mai apare în formația sa decît în finală.

Dar, mai întii, sferturile de finală care programează două întîlniri directe Europa — America de Sud. Într-una din ele, Uruguay — Anglia, fotbalistii vechiului continent sînt înfrinți (cu 4-2); în cea de-a doua, Ungaria întrec Brazilia (tot cu 4-2) după un meci care a semănat foarte mult cu o luptă dură. În celelalte jocuri: Austria — Elveția 7-5 și R.F.G. — Iugoslavia 2-0. Semifinalele programează din nou

o întrecere între reprezentante ale celor două continente care își dispută supremația mondială în fotbal. Învingătoare tot echipa Ungariei. După un meci care nici acum nu poate fi uitat, Uruguay părăsește competiția, învinsă cu 4-2. Dar ce meci! Ce schimburi de mingi, ce măiestrie pusă în joc de fotbalistii celor două echipe!

În finală, era clar, pentru toată lumea, că Ungaria va cîștiga, fără drept de apel. Și așa cum au reușit în aproape toate celelalte partide, ungurii deschid scorul și conduc cu 2-0 după primele 8 minute. Dar mai sînt încă 82! Și echipa Ungariei, oboșită, cu Puskas încă nerefăcut și cu randament pe jumătate, nu poate trece peste masiva apărare vest-germană. Și, în celălalt cu înclut, forța Ungariei se stinge, în timp ce „mașina” lui Sepp Herberger funcționează tot mai bine: egalează și marchează golul victoriei. Ziarele aveau paginile deja pregătite cu victoria Ungariei. Totul trebuia refăcut. Pe stadionul Wankdorf din Berna se petrece o dramă egalată, poate, numai de cea petrecută cu patru ani mai înainte pe Maracana...

În duelul America — Europa, vechiul continent ia din nou conducerea: 3-2.

1966

AMERICA 4

EUROPA 4

A

TOTUL ESTE „ALL RIGHT”!

Numărul țărilor participante este într-o creștere continuă. Pentru ediția din Anglia se înscriu

70 de formații naționale, dar numai 53 vor lua parte la jocurile preliminare. De ce atîtea absențe?

După revista „MIRROIR DU FOOTBALL” din aprilie—mai 1970

Ultimii cîștigători ai Cupei: fotbalistii englezi. Căpitanul echipei, Bobby Moore, primește trofeul

MARKO APRECIAZĂ ECHIPA ROMÂNIEI CREDE ÎNSĂ ÎN CALIFICAREA CECOSLOVACIEI

Azi dimineață, la biroul de recepție al lui „GRAN HOTEL”, mi-au căzut ochii, în primul rând, pe un imens titlu, pe opt coloane, care bătea prima pagină a ziarului „EL OCCIDENTAL”: „Teme mäs a Rumania el Entrenador Checo”, adică „Antrenorul cehoslovac se teme mai mult de România”. Această declarație, făcută de JOSEF MARKO cu ocazia conferinței de presă

pe care a ținut-o la câteva ore după ce și-a instalat echipa la motelul Malibu, a provocat senzație aici, în Guadalajara, într-un moment în care întreaga presă mergea pe ideea că Brazilia și Anglia sunt favoriții principali, iar Cehoslovacia un „out-sider”.

N-am putut rezista tentației și m-am grabit să-l caut pe Marko autorul unei declarații atât de măgulitoare pentru noi dar care, în același timp, a avut darul de a modifica o stare de spirit care, la urma urmei, nu ne dezavantaja de loc, pentru că este știut că în asemenea turnee, de multe ori e mai bine să scapi atenției generale...

— Nu, n-am exagerat de loc cu această declarație, îmi spune Marko. Mă tem realmente de echipa României, fără ca aceasta să însemne că vă scotese pe dv. singurii rivali în lupta pentru calificare. Dar, știu că aveți actualmente o echipă mult mai bună decât în anii trecuți și că, deși tineri, jucătorii voștri au avut în ultima vreme o activitate internațională sustinută. De regulă, la fiecare campionat mondial este cîte o echipă care produce marea surpriză a competiției. Ei bine, ceva îmi spune că de data aceasta voi, românii, sînteți „inamicul neprevăzut numărul 1”.

— Ați declarat, în același timp, că sperați să vă calificați. Pot cumva deduce că pronosticul dv. pentru grupa a 3-a ar fi: Cehoslovacia, România?

— Nu, în nici un caz. Prin declarația că mă tem de echipa României n-am vrut altceva decât să absolvi toate echipele de aici au șanse reale de calificare și să confirm denumirea de „GRUPA DIAVOLULUI”, pe care am citit-o recent în presa italiană. De altfel, mi se pare năstos din partea unui antrenor de echipă națională, deci un om care se presupune că are experiența acestui joc, să facă declarații-pronostic.

— Totuși, pentru cititorii din România, o țară al cărui fotbal deduc că îl apreciați, spuneți-mi ceva mai concret.

— Am să vă spun două lucruri și apreciați CIT și DACĂ sînt concrete. Primul: Cehoslovacia vine la Guadalajara să se califice și să meargă apoi cît mai departe...

— Pînă aici, sînteți în ton cu toată lumea. Antrenorul Marocului spunea ieri același lucru.

Marko zîmbește și adaugă: — Al doilea lucru pe care-l pot spune este că echipele care vor cîștiga primul meci, realizînd astfel din start două puncte într-o grupă care comportă trei jocuri, capătă cel puțin 50% șanse de a termina pe primele locuri în grupă.

— Înseamnă că dacă România bate Anglia iar Cehoslovacia pe Brazilia, ne putem aștepta la răsturnarea pronosticului cvasi-unanim...

— Dacă vreți, da; dar — repet — nu mai 50%...

— Să lăsăm pronosticurile, comentariile. Spuneți-mi ceva despre echipa Cehoslovaciei.

— Echipa mea e în formă bună, o formă pe care sper s-o îmbunătățesc aici, la Guadalajara. Dacă prindem în această grupă două meciuri ca cel de la Marsilia contra Ungariei, putem obține cele două victorii necesare calificării. Sînt în Guadalajara de numai două zile dar încep să cred că unul din cei mai dificili adversari

nu ne va fi altitudinea, așa cum s-a vorbit de luni sau chiar ani de zile, ci căldura. De două zile avem 32—33 de grade, aerul e uscat, înecăcios iar ora de începere a jocurilor, patru după amiaza, mi se pare cu totul nepotrivită. Un alt lucru de care mă tem este... violența. Noi — am declarat-o la sosirea ziariștilor mexicani și v-o declar și dv. — am venit să jucăm fotbal, sîntem partizanii întrecerii prin forța tehnică și tactică, nu fizică.

— Ziariștii mexicani au o întrebare standard pe care o adresează tuturor antrenorilor: care sînt stelele echipei? Permiteți-mi și mie să vă iau un interviu în atmosfera locală și să vă întreb același lucru. Ce-mi răspundeți?

Marko e din nou zîmbitor. Se pare că interviul meu nu l-a obosit, așa că-mi răspunde cu multă franchețe: — Ar trebui să vă dau același răspuns pe care sînt sigur că l-a dat și Angelo Niculescu: „Vedetele echipei sînt toți cei 11 jucători pe care-i voi alege în ziua respectivă”, sau „Noi n-avem stele, ci un colectiv” sau ceva asemănător...

— Bun. Și pentru că acest răspuns eu îl știu prea bine, am să vă rog să-mi spuneți care sînt jucătorii de care se leagă cele mai multe speranțe ale dv.

— Portarii mei, Viktor, Vencel și Flešar, pot face față oricărui joc. Conțez mult pe experiența lui Horvath și Kvasnak, pe inteligența lui Geleta, un jucător complex, pe Hagara, Pivarnik, Kabat, Joki și — bineînțeles — pe „omul de gol”, Adamec, pe care-l văd capabil să străpungă orice apărare.

INTERVIEURI REALIZATE DE TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA GUADALAJARA

— Să trecem puțin mai la general. Credeți că acest turneu final al C.M. va însemna o nouă implantare a fotbalului defensiv, sau el va reprezenta un prim succes în contraofensiva fotbalului-spectacol, a fotbalului de atac?

— Mă tem că cei ce iubesc fotbalul ofensiv nu vor găsi pînă la urmă, prea multe puncte de sprijin în „Mundial '70”. Ceea ce pot spune însă cu cvasi-certitudine este că aici, la Guadalajara, se va cîștiga prin ofensivă. De ce? Simplu: Arma principală a brazilienilor este atacul și nu pot accepta să-și joace șansa altfel decât cu arma care le convine cel mai bine: Brazilia n-a fost niciodată o echipă care să excelleze în apărare. În al doilea rînd, Anglia, pentru a cîștiga, n-are voie să joace decât ofensiv. Se poate spune că Anglia nu mai are golgeteri străluciți ca altă dată, dar nimeni cred, nici chiar sud-americanii, care la un moment dat erau denigratorii numărul 1 al fotbalului britanic, nu-i pot acuza pe englezi că ar provoca jocul defensiv, distructiv. În ceea ce ne privește pe noi, o declar de la început și țin să nu mă dezminț: vom juca ofensiv. Iar dv., românii, dacă vreți să realizați ceva aici, sînteți obligați să jucați ofensiv. Altfel, nu văd șanse. La urma urmelor, dv., ca echipă nouă în „nomenclatorul” turneelelor finale, aveți cel mai puțin de pierdut aici, la Guadalajara. Punîndu-mă în locul dv., zău că n-aș avea nici un motiv să joc altfel decât curajos, deci ofensiv.

— Credeți că aici, în Mexic, echipa Cehoslovaciei poate reedita performanța de la ediția chiliană a C.M.?

— Iar mă tentați să intru în domeniul pronosticurilor. Tot ce pot să spun cu certitudine este că echipa noastră de azi practică un fotbal mai dinamic decât cea din Chile.

ZAGALLO, DEȘI REZERVAT, ESTE TOTUȘI CONVINS CĂ ECHIPA SA VA TRIUMFA

Mărturisesc că ZAGALLO mi-a făcut o cu totul altă impresie decât Saldanha, pe care l-am cunoscut la București și cu care am stat mult de vorbă. Spre deosebire de Senor Joao, un tip volubil, dinamic, o adevărată „mană cerească” pentru ziaristul amator de interviuri (de altfel, se știe că el însuși este ziarist), fostul component al echipei braziliene cîștigătoare a „Zeitei de aur” e mai rezervat, mai ermetic.

Mi-a apărut chiar oarecum îngrijorat, deși în mediul ambiant al echipei braziliene se manifestă un optimism deschis, aproape fără rezerve. Și nu numai în ce privește calificarea, ci direct în ceea ce privește recucerirea titlului mondial!

Brazilienii locuiesc la Guanajuato și se antrenează pe terenul Centrului sportiv universitar, de fiecare dată în fața a cel puțin 5.000 de spectatori, care plătesc bilet de intrare pentru a le urmări antrenamentele, pentru a-l vedea cît mai de aproape pe Pele.

Spuneam că Zagallo mi s-a părut rezervat. Adevărul este că, într-un anumit sens, sarcina lui e poate mai dificilă decât a tuturor celorlalți antrenori ai echipei concurente la cucerirea titlului suprem.

Îi spun această părere a mea și dă din cap, gînditor:

Poate în nici una din cele 16 țări care au echipe aici, în Mexic, nu se pun atîtea speranțe în cucerirea titlului, ca în Brazilia. Chiar azi dimineață am citit în ziare că o anchetă de tip Gallup a dus la concluzia că în Brazilia 88 la sută din populație e convinsă că vom cîștiga „Cupa

— Și acum, despre Tostao. Vă alarmează realmente perspectiva de a nu-l putea utiliza?

— Toasto este acum marea vedetă a echipei noastre. Mărturisesc că aștept de la el mai mult decât de la Pele. Tostao e mai tînăr, mai proaspăt, mai „nemeritat” de bătăliile fotbalistice pe care le-a avut de suportat Pele. Nu vreau deloc să înțelegeți că Pele ar fi acum un balast pentru echipă, dar pentru gol el înce-

tează să mai fie purtătorul principal al speranțelor mele.

— Herrera declara recent că Pele este un jucător terminat. Împărtășiți părerea lui?

— Nu. Adversarii mei îmi reproșează că menținerea lui de către mine în formație este un act diplomatic, de cîștigare a simpatiei publicului. Adevărul este că pentru mine Pele rămîne un jucător absolut necesar echipei și voi fi fericit dacă „el rey” va fi din nou o stea a unui turneu final al C.M. Alături de Tostao, el poate aduce Braziliei posesiunea definitivă a „Cupei Jules Rimet”.

— Credeți, așadar, că Tostao va juca?

— Medicul brazilian Roberto Moura, care l-a operat la Houston mă asigură că Tostao e apt de joc, deși a mai avut recent, o hemoragie la ochiul stîng. Mărturisesc că o eventuală incapacitate de joc a lui Tostao, după indisponibilitatea certă a lui Rogerio, ar afecta forța noastră ofensivă.

— Echipa dv. se bucura de reputația mondială de a fi o adeaptă a jocului ofensiv, deschis, a fotbalului spectaculos. Veți rămîne în continuare fidei acestui principiu?

— Noi vom juca ofensiv dar pot să vă spun că experiența ultimilor ani ne-a îndemnat să ne ocupăm mai mult și de felul cum ne apărăm. Personal, sînt mulțumit de randamentul apărării echipei. De altfel, urmîrind rezultatele noastre în partidele amicale de pregătire se poate constata, chiar dacă ele nu sînt glorioase, că apărarea n-a cedat. Sînt mulțumit de randamentul defensiv pe care-l dau jucătorii ca Piazza, Carlos Alberto, Marco Antonio, Brito și chiar Gerson, Clodoaldo și Rivelino, deși aceștia joacă la mijloc. Repet, echipa Braziliei nu va juca defensiv dar vă asigur că știe azi mai bine decât acum cîteva ani să închidă jocul.

— Convingerea dv. exprimată mai înainte mă face să pun întrebarea următoare, oarecum modificată față de cum se punea ea, de regulă: care credeți că va fi cea de-a doua echipă ce se va califica din grupa de la Guadalajara?

— Drept să fiu, nu mă interesează. Mă preocupă calificarea noastră și atît.

— Totuși...

— Cred că se va califica Cehoslovacia. Anglia are o șansă mai mică.

— România nu poate aspira?

— Ba da, cu condiția... să-i bată pe englezi și pe cehoslovaci!

— Nu acordați, deci, României, șanse în fața echipei braziliene...

— Într-un singur caz: dacă pînă atunci, la ultimul meci, calificarea noastră ar fi asigurată. Altfel...

La sfîrșitul acestui interviu, Zagallo mi-a plăcut mai mult decât la început, cînd i l-am solicitat. Mi-a plăcut felul deschis cu care și-a expus griile și temerile, mi-a plăcut și francheța cu care mi-a răspuns la urmă, cînd am dezbătut calificarea.

În orice caz, la despărțire, după ce i-am mulțumit pentru interviul acordat, i-am spus zîmbind că deși e omul care îi comandă de o sută de ori pe zi lui Pele, n-aș vrea totuși să fiu în pielea lui. Cum în discuție plutea undeva ecoul celor 88 la sută de convingeri că Brazilia va redeveni campioana mondială, Zagallo a dat din cap înțelegător. Și chiar cu aerul că nu-i spun un lucru nou, original...

Radu URZICEANU

Mexic, Guanajuato, 16 mai

PENTRU PRIMA DATĂ FATĂ-N FATĂ

Știați că din cele 24 de meciuri din grupele turneului final, 7 se dispută în premieră? Că sînt echipe care se întînesc pentru prima dată între ele, tocmai într-un campionat mondial ajuns în ultima sa fază? Dacă n-ați știut, veți afla din prezentarea de mai jos care, în plus, mă cuprinde și palmaresul fiecăruia din celelalte înlănțurite programate între 31 mai și 11 iunie în Mexic:

GRUPA I

Meciuri în premieră: BELGIA-SALVADOR, U.R.S.S.-SALVADOR.
Palmares: U.R.S.S.-BELGIA 2 (1-0, 1-0); MEXIC-BELGIA 2 (0-2, 1-0);

U.R.S.S. — MEXIC 3 (2-0, 0-0, 0-0); MEXIC-SALVADOR 2.

GRUPA A II-A

Meci în premieră: URUGUAY — ITALIA.
Palmares: ITALIA-SUEDIA 4 (2-3, 1-1, 1-1, 2-2); SUEZIA-ISRAEL 4 (4-0, 3-0, 3-2, 3-1); URUGUAY-SUEDIA 1 (3-2); ISRAEL-ITALIA 3 (2-4, 0-6); ISRAEL-URUGUAY 1 (1-2).

GRUPA A III-A

Meci în premieră: ROMANIA — BRAZILIA.
Palmares: ANGLIA-CEHOSLOVACIA 2 (4-2, 0-0); ROMANIA-ANGLIA 3 (0-2,

0-0, 1-1); ANGLIA — BRAZILIA 7 (4-2, 0-0, 0-2, 1-3, 1-1, 1-5, 1-2); CEHOSLOVACIA — BRAZILIA 7 (0-0, 1-0, 1-4, 0-0, 1-3, 1-2, 2-2); ROMANIA — CEHOSLOVACIA 17 (0-6, 1-4, 1-2, 1-1, 2-6, 2-6, 2-1, 2-3, 1-1, 2-2, 3-1, 0-2, 0-1, 0-2, 0-3, 1-0, 1-3).

GRUPA A IV-A

Meciuri în premieră: PERU — BULGARIA, PERU — MAROC, PERU — R.F. A GERMANIEI.
Palmares: MAROC-BULGARIA 1 (3-0); R.F. A GERMANIEI — MAROC 2 (7-1, 5-1); BULGARIA — R. F. A GERMANIEI 4 (0-3, 2-1, 0-1, 0-1).

LOVITURA DE ÎNCEPERE A „CUPEI JULES RIMET”

31

MAI, ORA 11 (19 ora României). De la această dată și această oră întregul Mexic va intra efectiv în „frigurile” unui din cele mai pasionante turnee finale de campionat mondial. Cu siguranță că porțile încântătorului și vastului Stadion Azteca vor fi luate cu asalt cu mult înainte de începerea primului act al unei reprezentatii așteptate cu extraordinar interes, pentru palpitantul duel european-american pe care-l promite. La ora 11 va începe festivitatea de deschidere. Două

impozante fanfare vor deschide defilarea. Le vor urma un grup de 135 de marinari, purtând drapelele federațiilor naționale afiliate la F.I.F.A.

Grosul coloanei îl va constitui 16 echipe de pitici, echipate în culorile celor 16 finaliste ale C.M. 1970; selecționata României va fi reprezentată de formația de copii a clubului F. C. Guadalajara. Defilarea va fi încheiată de echipele naționale ale Uniunii Sovietice și Mexicului, care vor susține, imediat după festivitate, meciul inaugural al „CUPEI JULES RIMET”—1970.

Vor urma scurte alocuțiuni rostite de președintele Mexicului, GUSTAVO DIAZ ORDAZ, președintele F.I.F.A., SIR STANLEY ROUS, și președintele comitetului de organizare mexican și al federației mexicane, GUILLERMO J. CANEDO.

Întreaga festivitate va dura 45 de minute.

Apoi primul fluier de arbitru va da semnalul loviturii de începere a meciului U.R.S.S.—MEXIC și a campionatului mondial, ediția 1970.

DUPĂ

ACEST

PROGRAM

SE VA

DESFĂȘURA

BĂTĂLIA

PENTRU

„ZEIȚA

DE AUR”

FAZA	DATA	GRUPA I MEXICO	GRUPA II PUEBLA	GRUPA II TOLUCA	GRUPA III GUADALAJARA	GRUPA IV LEON
OPTIMI DE FINALĂ	DUM. 31 MAI	U.R.S.S. MEXIC ORA 12(20)				
	MARTI 2 IUNIE			URUGUAY ISRAEL ORA 16(24)	ROMÂNIA ANGLIA ORA 16(24)	PERU BULGARIA ORA 16(24)
	MIERC. 3 IUNIE	BELGIA SALVADOR ORA 16(24)	ITALIA SUECIA ORA 16(24)		CEHOSLOVACIA BRAZILIA ORA 16(24)	MAROC R.F.G. ORA 16(24)
	SÎMB. 6 IUNIE	U.R.S.S. BELGIA ORA 16(24)	URUGUAY ITALIA ORA 16(24)		ROMÂNIA CEHOSLOVACIA ORA 16(24)	PERU MAROC ORA 16(24)
	DUM. 7 IUNIE	MEXIC SALVADOR ORA 12(20)		ISRAEL SUECIA ORA 12(20)	ANGLIA BRAZILIA ORA 12(20)	BULGARIA R.F.G. ORA 12(20)
	MIERC. 10 IUNIE	U.R.S.S. SALVADOR ORA 16(24)	URUGUAY SUECIA ORA 16(24)		ROMÂNIA BRAZILIA ORA 16(24)	PERU R.F.G. ORA 16(24)
	JOI 11 IUNIE	MEXIC BELGIA ORA 16(24)		ISRAEL ITALIA ORA 16(24)	ANGLIA CEHOSLOVACIA ORA 16(24)	BULGARIA MAROC ORA 16(24)
SFERTURI DE FINALĂ	DUM. 14 IUNIE	CÎȘTIGĂTOR gr I SECUND gr II (A) ORA 12(20)		CÎȘTIGĂTOR gr II SECUND gr I (B) ORA 12(20)	CÎȘTIGĂTOR gr III SECUND gr IV (C) ORA 12(20)	CÎȘTIGĂTOR gr IV SECUND gr III (D) ORA 12(20)
SEMI FINALE	MIERC. 17 IUNIE	CÎȘTIGĂTOR A CÎȘTIGĂTOR C ORA 16(24)			CÎȘTIGĂTOR B CÎȘTIGĂTOR D ORA 16(24)	
FINALE	SÎMB. 20 IUNIE	LOCUL 3 LOCUL 4 ORA 16(24)				
	DUM. 21 IUNIE	LOCUL 1 LOCUL 2 ORA 12(20)				

ORGANIZATORII „CUPEI JULES RIMET”

De întreaga organizare și desfășurare a ediției IX-a a campionatului mondial s-a îngrijit o comisie din cadrul „Federației Internaționale de Football Asociație” (F.I.F.A.), compusă din:

Președinte: Sir Stanley Rous.

Membri: Valentin Granatkin, dr. Ottorino Barassi, Harry H. Cavan, Torsakdi Yomnak, Antoine Chiarisoli, Guillermo Canedo, prof. dr. Mihail Andrejevici, Yidnekacev Tessema, Alfredo Nocetti, Hermann Gosmann, James McGuire, Gustav Wiedekehr, Pedro Pons, dr. Fernando Hidalgo Rojas, dr. Andrew Stephen.

Secretar general: dr. Helmut Käser.

Secretar adjunt: René Courte.

Din stul acestei comisii a fost constituit un birou, operativ, format din 7 persoane:

Președinte: Sir Stanley Rous.

Membri: Harry H. Cavan, dr. Ottorino Barassi, Guillermo Canedo, Gustav Wiedekehr, dr. Fernando Hidalgo Rojas și dr. Andrew Stephen.

Tara organizatoare, prin federația sa de specialitate, și-a format, la rândul ei, un comitet de organizare a turneului final, compus din trei persoane:

Președinte: Guillermo J. Canedo.

Secretar: Ramon E. Alatorre.

Casier: Ignacio Gomez Urquiza.

Stadioanele alese: „Azteca” (108.000 locuri) — Ciudad de Mexico; „Cuauhtemoc” (93.563 locuri) — Puebla; „Deportivo” (29.330 locuri) — Toluca; „Jalisco” (71.081 locuri) — Guadalajara; „Municipal” (25.303 locuri) — Leon.

C. M. LA RADIO ȘI PE MICUL ECRAN

O serie de întâlniri din cadrul turneului final vor putea fi urmărite de iubitorii fotbalului din țara noastră fie pe calea undelor, fie pe micul ecran, după următorul program:

LA RADIO

Marti 2 iunie, ora 23.50—01.45: ROMÂNIA—ANGLIA (direct)
Duminică 7 iunie ora 16.50—18.45: ROMÂNIA — CEHOSLOVAGIA

Miercuri 10 iunie, ora 23.50—01.45: ROMÂNIA — BRAZILIA
Duminică 21 iunie, ora 19.50—21.45: FINALA C.M.

PE MICUL ECRAN

Marti 2 iunie, ora 23.50—01.45: ROMÂNIA — ANGLIA (direct)
Duminică 7 iunie, ora 16.50—18.45: ROMÂNIA — CEHOSLOVAGIA (înregistrare); ora 19.50—21.45: ANGLIA — BRAZILIA (direct).

Joi 11 iunie, ora 16.50—18.45: ROMÂNIA — BRAZILIA (înregistrare)

Duminică 14 iunie, ora 19.50—21.45: „SFERT DE FINALĂ” (direct)

Miercuri 17 iunie, ora 23.50—01.45: PRIMA SEMIFINALA (direct).

Joi 18 iunie, ora 16.50—18.45: A DOUA SEMIFINALA (înregistrare)

Simbătă 20 iunie, ora 23.50—01.45: MECIUL PENTRU LOCUL 3 (direct)

Duminică 21 iunie, ora 19.50—21.45: FINALA C. M. (direct)

În afara acestor întâlniri, este probabilă și prezentarea unor înregistrări din partidele U.R.S.S. — Mexic, cu care se inaugurează turneul final, Cehoslovacia — Brazilia, Italia — Uruguay și Cehoslovacia — Anglia. În cazul când vor fi obținute aceste înregistrări, programarea lor va fi anunțată la timp.

PRIMA CONFRUNTARE — A CULORILOR

Cind a fost încunostințată de culorile în care vor juca echipele finaliste, comisia de organizare s-a găsit în incertitudine. Și, privind tabelul de mai jos, veți vedea de ce:

Echipele	Tricou	Chiloți	Ciorapi
U.R.S.S.	roșu	albi	roși cu dungă
MEXIC	verde	albi	verzi
BELGIA	alb	albi	albi cu dungă
SALVADOR	alb	albi	albi
URUGUAY	albastru	negri	albaștri cu dungă
ITALIA	albastru	albi	albaștri
SUECIA	galben	albaștri	galbeni cu dungă
ISRAEL	albastru	albi	albi cu dungă
ROMÂNIA	galben	albaștri	roși
ANGLIA	alb	albi	albi
BRAZILIA	galben	albaștri	albi cu dungă
CEHOSLOVACIA	alb	albi	albi
PERU	alb	albi	albi cu dungă
BULGARIA	alb	verzi	roși
R.F.G.	alb	negri	albi
MAROC	roșu	albi	roși cu dungă

Iată de ce F.I.F.A. a fost nevoită să decidă ca unele echipe să schimbe din echipament, alegând alte culori. În unele meciuri: U.R.S.S. va schimba culoarea chiloților în meciul cu Mexic și cu Belgia; BELGIA întregul echipament în jocul cu Salvador; SALVADOR — tricourile în meciurile cu U.R.S.S. și Mexic; MEXIC — chiloții în partida cu Belgia; ISRAEL — tricourile în meciul cu Uruguay, ca și URUGUAY în cel cu Italia și aceasta în cel cu Israel; CEHOSLOVACIA va schimba ciorapii în întâlnirea cu Brazilia, la fel BRAZILIA în cea cu Anglia, ROMÂNIA tricourile și chiloții în meciul cu Brazilia, iar ANGLIA tot echipamentul în jocul cu Cehoslovacia; PERU va trebui să joace în alte tricouri în partida cu Bulgaria, MAROC în alți chiloți contra Perului, BULGARIA cu alte tricouri contra Perului.